KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO
Vastaava päätoimittaja
Turku, puh. 490

RURIK PITKÄNEN
Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 5
Toukokuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

43. vuosikerta 1938

Kuuromykkäin ammattikoulun suunnittelusta jatko-opetuksena

Tarkastaja *J. K Palomaan* alustus aistivialliskoulujen johtajain kokouksessa maaliskuun 14—16 p:nä 1938.

Niinkuin Kouluhallituksen Opetusministeriölle huhtikuun 21:ntenä 1937 päivätyn kirjeen oheisessa, kuuromykkäin maatalouskoulua koskevassa esityksessä mainitaan on enemmän kuin puolet maamme kuuromykistä maataloustöissä. Toiset ovat töissä kaupungeissa, kauppaloissa tai taajaväkisissä yhdyskunnissa työskennellen ammatinharjoittajain työhuoneissa ja ulkotöissä. Suurin osa heistä on puuseppinä, vaattureina, jalkinetyöntekijöinä ja tehdastyöläisinä. Vähemmän heitä on kirjansitojina, kirjaltajina, hammastekknikkoina y.m. ammattityöntekijöinä. Vuonna 1914 tehdyn tilaston mukaan oli kuuromykkiä mainituissa ammattitöissä noin 40 %. Tutkittaessa Kuopion kuuromykkäinkoulusta kymmenen vuoden aikana päässeiden oppilaiden työoloja on tultu siihen tulokseen, että koulun oppilaista noin yli 50 % on maataloustöissä ja vajaa 50 % muissa töissä.

Paitsi maataloustyössä on kuuromykkiä taloustyössä kaupungissa ja työntekijöinä: hansikastyön, kaakelityön, kankaankutojan, kaivertajan, kivipiirtäjän, kivenhakkaajan, kirvesmiehen, kivenhiojan, kultasepän, kähertäjän ja kampaajan, leipurin, liinavaateompelijan, maalarin, matonkutojan, muurarin, pesijättären, pukuompelijattaren, puusepän, puunleikkaajan, puusorvarin, rautasorvarin, rappaajan, sahatyömiehen, sepän, taiteilijan, ulkotyömiehen, tehtaalaisen, uunisepän, vaatturin ja viilaajan ammateissa.

Mainituissa ja joissakin muissa ammateissa voivat siis kuuromykät saada työtä.

Maassamme on nykyään kolme suomenkielistä kuuromykkäin puhekoulua, nimittäin Turussa, Kuopiossa ja Oulussa, ja Mikkelin kirjoituskoulu, johon puhekouluihin ilmoitettujen lasten suuren lukumäärän vuoksi vuonna 1936 sijoitettiin lisäksi neliluokkainen puheosasto. Paitsi mainittuja kouluja on Jyväskylässä ylikäisten kuuromykkäin koulu, jossa myöskin vuodesta 1936 alkaen on ollut kirjoitusosasto. Puhekouluihin otetaan oppilaita joka toisena vuotena yhteensä noin 105. Kahden koevuoden jälkeen siirretään heistä kirjoituskouluun sellaiset oppilaat, joita ei voida tyydyttävästi opettaa puhemetodein. Siirrettävien oppilaiden yhteinen lukumäärä on noin 28, joten puhekouluihin jää noin 77 oppilasta. Näitä oppilaslukumääriä voidaan pitää normaalimäärinä. Poikkeustapauksena lienee toivottavasti pidettävä vuonna 1936 ilmoitettujen kuuromykkäin lasten lukumäärää, joka nousi lähes kahteensataan.

Sanotuista kouluista saivat keväällä 1936 päästötodistuksen:

Turun puhekoulusta.....	12	tytt.	13	poik.,	yht.	25	oppil.
Kuopion „	10	„	12	„	„	22	„
Oulun „	7	„	11	„	„	18	„
Mikkelin kirjoituskoulusta ..	11	„	12	„	„	23	„
Jyväskylän viittomakoulusta.	8	„	6	„	„	14	„
Yhteensä	48	tytt.	54	poik.,	yht.	102	oppil.
Porvoon k.mykkäinkoulusta .	9	„	6	„	„	15	„

Kuluvan vuoden keväänä (1938) saavat mainituista kouluista päästötodistuksen:

Turun puhekoulusta.....	17	tytt.	14	poik.,	yht.	31	oppil.
Kuopion „	9	„	15	„	„	24	„
Oulun „	13	„	17	„	„	30	„
Mikkelin kirjoituskoulusta..	12	„	17	„	„	29	„
Jyväskylän viittomakoulusta.	7	„	5	„	„	12	„
Yhteensä	58	tytt.	68	poik.,	yht.	126	oppil.
Porvoon k.mykkäinkoulusta.	3	„	5	„	„	8	„

Kouluista pääsevien oppilaiden lukumäärä voi aina kahden vuoden kuluttua vähän vaihdella, mutta yleensä voidaan edellä esitettyjä lukuja pitää normaalimäärinä.

Päästötodistuksen saaneista oppilaista pääsee Nikkarilan kuuromykkäin talouskouluun vuosittain 10 ja kahtena vuotena siis 20. Jos sanottu koulu laajennetaan, niin pääsee sinne silloin vuosittain 15 oppilasta ja kahtena vuotena 30 tyttöä, joten edellämainittuja oppilasmääriä silmällä pitäen noin 18 tyttöä, jotka eivät pääse mainittuun talouskouluun, saa hakea työtä muualta.

Kuuromykkäin maatalouskouluun, josta jo, niinkuin on mainittu, on esitys jätetty Opetusministeriölle vuonna 1937, otetaan vuosittain aluksi 10 poikaa ja näin ollen kahtena vuotena 20 oppilasta, jonka vuoksi koulunsa päättäneistä pojista 34 saa antautua maataloustöihin suoraan ilman maatalouskoulun tarjoamaa opetusta tai pyrkiä edellämainittuihin ammatteihin.

Niinkuin edellisistä esityksistä huomataan, tulisi kuuromykkäin maatalouslinjan rinnalle perustaa kuuromykkäin jatko-opetukseen sisältyvä käsityöammattilinja eri käsityöhaaroineen, että ne kuuromykät, jotka eivät halua antautua maataloustöihin, saisivat taipumuksiaan noudattaen antautua puusepän, vaatturin y.m. ammattialoille. Sitä paitsi useat kuuromykät ovat kotoisin kaupungeista, kauppaloista ja taajaväkisistä yhdyskunnista ja haluavat senvuoksi käsityöammatteihin, jotka sopivat heille erittäin hyvin ja takaavat heille säännöllisen ja tarpeellisen toimeentulon.

Kuuromykkiä on aina ollut ammattialoilla. Varsinkin puusepän ammattiin ovat useat heistä päässeet koulussa saavuttamansa käsityötaidon perusteella. He eivät kuitenkaan kaikki ole saavuttaneet sellaista ammattitaitoa, että he olisivat täydellisesti kyenneet kilpailemaan kuulevain ammattitoveriensa kanssa. He tarvitsevat tässä työssä ja etenkin muita ammatteja oppiessaan opetusta, jonka tulee olla perusteellista ja tarkoituksenmukaista. Ilman hyvää ammattiopetusta he eivät kehity kykeneviksi työntekijöiksi, vaan jäävät työtaidossa alemmalle asteelle kuin toiset. Siitä he saavat kärsiä koko elämänsä ajan. Usein onkin tapahtunut, että sellainen kuuromykkä ammattilainen työttömyysaikana ensimmäisenä menettää ansiopaikkansa.

Niinkuin edellisestä selviää on kuuromykän ehdottomasti saatava ammattiopetusta voidakseen saavuttaa sellaisen ammattitaidon ja -tehon, josta hänelle on todellista hyötyä ja voidakseen sillä kilpailla menestyksellä kuulevain työntekijäin kanssa sekä ansaita hyvänä ammattilaisena ja kansalaisena tyydyttävän toimeentulonsa. Mahdollisimman hyvän ja pätevän käytännöllisen ammattiopin ja -taidon saanti olisi siis suurimerkityksellinen heidän tulevalle elämälleen.

Ruotsissa on Lundin ja Wänersborgin kuuromykkäin ammattikoulut, jotka ovat mainittujen kaupunkien kuuromykkäinkoulujen johtajain johdossa ja valvonnan alaisina. Näillä ammattikouluilla on omat työhuoneensa omine työnjohtajineen. Käytännöllistä opetusta annetaan niissä puusepän, vaatturin ja jalkinetyöntekijän töissä. Siihen liittyvää tietopuolista opetusta antavat kuuromykkäinkoulun opettajat. Työtä tehdään tilauksesta ja vähän varastoon. Muissa käsityölajeissa ei ole omia työhuoneita, sillä oppilaita ei ole niin paljon, että kannattaisi sellaisia perustaa. Luonnollista myöskin on, että ne työvälineineen ja työaineineen tulevat kalliiksi. Olen käynyt molemmissa mainituissa ammattikouluissa tutustumassa niiden järjestelyyn ja työtapoihin. Saatujen tietojen, nähtyjen havaintojen ja vaikutelmien perusteella ei voida pitää niiden muotoisia ammattikouluja tarkoituksenmukaisina meidän oloissamme. Oppilaat oppivat ja näkevät niissä liian vähän. He eivät voi saavuttaa niissä sitä työtaitoa ja -tehoa, jota elämä työntekijältään vaatii. Sitä paitsi kuuromykkäin tulisi päästä useammille työaloille kuin vain sanottuihin kolmeen ammattiin.

Meillä on yksi tällainen kuuromykkäin oma ammattilaitos, nimittäin kirjapaino "Surdus", jossa valmistetaan lahjakkaita kuuromykkiä kirjaltajiksi. Se on pieni kirjapaino ja vasta vähän aikaa toiminut, joten siitä ei vielä voida täyttä arvostelua antaa. Vasta sitten kun sen kasvatit joutuvat työpaikkoja hakemaan ja niissä näyttämään kilpailussa ammattitaitoaan, voidaan Surduksen antamaa käytännöllistä opetusta arvostella. Tietopuolista opetusta Surduksessa ei anneta oppilaille ensinkään, joten sen antama opetus ei ole täydellistä.

Paitsi sanottua omaa ammattityöhuoneopetusta on myöskin toinen käytännöllinen ammattiopetuksenmuoto. Se on ammattiopetuksen antaminen ammatinharjoittajain työhuoneissa. Siinä muodossa kuuromykkä oppilas viedään suoraan elämään, jossa hän opin käytyäänkin tulee työskentelemään. Tällaisena ammattiopetusmuotona on mainittava Berlinin kaupungin kuuromykkäin jatko-opetus, jossa käytännöllinen työoppi saadaan kaupungin käsityöläismestarien tai yleensä ammatinharjoittajain luona ja siihen sisältyvä ja liittyvä tietopuolinen opetus sikäläisessä kuuromykkäinkoulussa, jonka johtajan alaisena tämä mainittu jatko-opetus on. Mestarit ja ammatinharjoittajat ottavat koulunkäyneitä kuuromykkiä työhönsä ja opettavat heille sopimuksen mukaisesti määrättynä aikana, oppiaikana järjestelmällisesti ammattinsa ja kasvattavat heidät hyviksi, kykeneviksi ja täysin oppineiksi ammattilaisiksi, jossa ominaisuudessa he kykenevät kilpailemaan kuulevien työtoveriensa kanssa työtaidossa ja -tehossa, toisten edistyessä yhä ammatissaan ja kohotessa innollaan ja tarmollaan itse mestarien ja ammatinharjoittajain luokkaan.

Tällaisen päämäärän saavuttaminen käykin mahdolliseksi, kun on saanut hyvän ja tarkoituksenmukaisen ammattiopin. Sanotuissa työhuoneissa oppilas saa olla mukana ja nähdä, miten valmistetaan erilaisia esineitä, joita lajilleen ja laadulleen on paljon. Hän saa itse ottaa osaa niiden tekemiseen ja taitavan työnjohtajan opastamana kehittää työtaitoaan. Tähän verrattavaa oppia hän ei voi saada omassa pienoisoloissa olevassa työhuoneessa. Ammatinharjoittajan luona hän saa oppia käyttämään monenlaisia ja erilaisia työvälineitä ja nähdä moninaisia työaineita. Hän saa jo oppiaikanaan työskennellä kuulevain kanssa ja sillä tavoin tottua heihin sekä puhekykyisenä kehittyä puhetaidon käytössä työskentelyn ja seurustelun aikana heidän kanssaan. Saadessaan ammattioppinsa tällaisissa ensiluokkaisissa mestarien työhuoneissa saavuttaa hän siis mahdollisimman parhaan kehityksen ja edistyksen ammatissaan, jota ei mikään muu ammattityön oppimismuoto voi voittaa eikä sivuttaa. (Jatkuu.)

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

Jatk. N:o 4 siv. 43

Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Porin piirin puolesta ilmoitan sen lämpimästi kannattavan tätä k. m. vanhainkodin perustamista ja sen esittämistä valtionavustusta saamaan niin pian kuin mahdollista.

Kunnioittavin pyyntöni on, että Suomen K. m. liitto nyt tässä kokouksessa ratkaisisi tämän tärkeän asian valitsemalla, niinkuin jo mainitsin, toimikunnan viipymättä esittämään tämän asian Suomen valtiolle, sekä edelleen valvomaan, että tämä kauan kysymyksen alaisena ollut asia vihdoinkin toteutuisi, niin ettei meidän ympärillämme enää tarvitsisi kaikua kärsivien k. m. vanhusten äänettömät hätähuudot."

Pastori Otto A. Myyryläinen esitti selostuksen vanhainkotikysymyksen vaiheista kuluneiden 10 vuoden ajalta, jonka se on ollut vireillä. Kunnat, joiden puoleen past. M. oli kääntynyt, olivat asiaa kannattaneet, ja mm. Tampereen viranomaiset olivat hyvin myötämielisiä asialle, mutta vallinneen pula-ajan takia on hanke siirtynyt aina uudelleen. Nykyisin odottaa noin 400 kuuromykkää pääsyä vanhainkotiin.

Tässä yhteydessä luettiin myöskin rva A. Jokelaisen lähettämä huoltokodin perustamisen kiirehtimistä tarkoittava alustus ja ilmoitettiin, että Avikin vanhain k. m. naisten kodin laajentamista tarkoittavan hra K. Rosenbergin ehdotuksen on Keskushallitus siirtänyt Helsingin K. m. Auttajayhdistykselle toivomuksella että p. o. yhdistys, joka Avikin vanhainkotia huoltaa, ottaisi sen huomioonsa ja mahdollisuuden mukaan toteuttaisi.

Liiton puheenjohtaja Urho Kierimo kiitti pastori Myyryläistä vanhainkotiasian hyväksi tekemästään suuriarvoisesta työstä, ehdottaen, että hän edelleenkin hoitaisi sitä asiaa onnelliseen päätökseen asti, koska Liitto ja K. m. Auttajayhdistykset ovat sidotut vielä keskeneräiseen k. m. ammattikouluasiaan, joka on saatava toteutetuksi ennenkuin voidaan toista alotetta ryhtyä ajamaan.

Pastori Myyryläisen mielestä oli ammattikoulukysymyksen päätökseen vieminen siksi tärkeätä, että vanhainkodin on jäätävä odottamaan, kunnes se olisi selvänä. Ehdotti toimikuntaa, johon tulisivat 3 k. m. pappia, Liiton ja Auttajayhdistyksen edustajat asiaa ajamaan.

Kokous katsoi keskustelun olevan vastauksena kysymykseen ja valitsi toimikunnan johon tulivat johtaja U. Kierimo, opettaja Santeri Seppälä, taiteilija Lauri Vainola ja pastorit O. Myyryläinen, J. Karhu ja U. Paljakka.

Herra Lauri Vainola ehdotti Avioliittolakia muutettavaksi siten, että n. s. synnynnäinen kuuromykkyys ei olisi esteenä avioliittoon pääsemiselle. Nykyään vaaditaan avioliittoon aikovilta kuuromykiltä lääkärin todistus siitä, etteivät ole syntymästään saakka kuuroja, mutta sitä on lääkärienkin miltei mahdoton todeta, aiheuttaen tämä monenlaisia hankaluuksia niinhyvin k. m. papeille kuin avioliittoon aikoville kuuromykille. Katsoi puolestaan hyvin vähäiseksi sen mahdollisuuden, että syntymästään kuuromykkäin avioliitosta syntyisi muuta kuin täysin terveitä ja

täysiaistisia lapsia, kun taas päinvastoin kuulevain avioliitosta syntyy enemmän kuuromykkälapsia, ellei tätä seikkaa katsota sellaiseksi, että lapset ovat aivan pieninä korvasairauden tai kuumetaudin takia menettäneet kuulonsa, jolloin ne katsotaan "synnynnäisiksi" kuuromykiksi. Asiasta oli pastori Myyryläinen aikaisemmin kirjoittanut jo päivälehtiinkin.

Pastori Myyryläinen lausui seuraavaa: "Katsoen siihen, että voimassa oleva Avioliittolaki asettaa kuuromykkäin naimisiin menon ehdoksi sen, että jompikumpi on syntynyt kuulevana, mikä seikka on osoitettava valtion tai kunnan palveluksessa olevan lääkärin antamalla ja Lääkintöhallituksen hyväksymällä todistuksella, sekä tietoisena tällaisen järjestelmän kuuromykille aiheuttamista hankaluuksista kuin myös siitä, että lääkärin varsin monissa tapauksissa on aivan mahdoton todistaa mitään edellämainitussa suhteessa, ehdotan, että Suomen Kuuromykkäinliitto kääntyisi Hallituksen puoleen anoen sen toimenpidettä sellaisen muutoksen aikaansaamiseksi Avioliittolakiin, että

1:o. Lääkärintodistuksen vaatiminen kuuromykiltä kuulevana syntymisen toteennäyttämiseksi poistettaisiin;

2:o. Kirkkoherrainvirastot velvoitettaisiin seurakunnan pappien, kuuromykkäin läheisten omaisten tai naapurien, kuuromykkäinkoulujen opettajien tai kuuromykkäin pappien antamien tietojen nojalla tekemään kirkonkirjaan merkintä siitä, milloin kuuromykkä on kuulonsa menettänyt;

3:o. Edellisessä kohdassa mainittu merkintä katsottaisiin todistusvoimaiseksi ja oikeuttaisi ilman muuta saamaan avioliittokuulutuksen."

Pastori Paljakka esitti, että ensin koottaisiin kuuromykkäinkoulujen oppilasmatrikkeleista tilasto synnynnäisistä kuuromykistä ja siitä, montako kuuromykkävanhempain lasta on kouluissa. Myöskin olisi hyvä saada tilasto kuuromykkien lukumäärästä koko maassa, ollen tässä tilastossa huomioitava perinnölliseen kuuromykkyyteen vaikuttavat seikat.

Keskustelun jälkeen päätettiin antaa tilaston keruun toimeenpanemista past. Paljakan ehdottamat seikat huomioonottaen, jonka pohjalla sitten anotaan Avioliittolain muuttamista siten, että kuuromykkien avioliittoonpääsyä rajoittava kohta laista poistettaisiin tahi lakia muutettaisiin past. Myyryläisen ehdottamalla tavalla. Asian lähempi päättäminen jätettiin Keskushallitukselle.

Rouva Katri Pitkänen alusti kysymyksen: "Voitaisiinko järjestää Liiton haaraosastoihin erikoista nuorisotoimintaa?" Viitaten aluksi kuulevien piirissä tehtävään nuorten henkistä ja siveellistä elämää kohottavaan työhön, johon monet eri järjestöt ovat omistautuneet, alustaja toivoi kuuromykkäinyhdistysten ottavan ohjelmaansa nuorisotyön kristillisessä hengessä, koska ainoastaan siltä pohjalta voi lähteä todella arvokasta ja hedelmää kantavaa työtä nuortemme harrastusten ja elämän kohottamiseksi tavoittelemaan jalompia päämääriä kuin mitä yleensä havaitaan olevan. Niissä yhdistyksissä, missä on enempi nuoria, voitaisiin ajatella erikoista nuorisokerhotoimintaakin raamattupiireineen ja muine työmuotoineen samalla tavalla kuin kuulevien yhdistyksissä on.

Johtaja Kierimo kannatti lämpimästi alotetta. Hänen mielestään olisi esitelmäpäivillä muistettava erikoisesti myöskin nuoria heille sopivilla esitelmillä. Opintokerhoja olisi aikaansaatava antamaan nuorille (ja myös vanhoille) sopivaa, tietoja lisäävää harrastusta. Ehdotti, että yhdistysten työssä muistettaisiin entistä enemmän nuorisoa ja perustettaisiin heitä varten opintokerhoja, mikä tulikin kokouksen päätökseksi.

Hra Otto Heiskanen lausui toivomuksen, että kuuromykkäinkoulujen ylimmillä luokilla otettaisiin kirjanpito opetusaineeksi, koska se taito on nykypäivien elämässä perin tarpeellinen. Johtaja Kierimo mainitsi, että uusien opetusaineiden lisäämisen k. m. koulujen opetusohjelmaan tuottaa vaikeuksia, jonka vuoksi olisi tarkoituksenmukaisempaa, että K. m. Auttajayhdistys painattaisi k. m. koulujen oppilaille jaettavaksi pieniä kirjanpitovihkoja, joihin oppilaat merkitseisivät tulonsa ja menonsa opettajain antaessa siinä tarvittavia neuvoja ja tarkastaessa, että merkinnät ovat oikein tehdyt. Siten saataisiin muun koulutyön lomassa opituksi tämäkin tärkeä taito.

Kuvanveistäjä J. F. Talvia esitti maatalousopiston, taide- ja ammattikoulun sekä ukkokodin perustamista kuuromykille, selostaen tämän koulun tarkoitusta ja toimintaa.

Rouva Ida Arasola esitti toivomuksen, että valittaisiin toimikunta järjestämään adressia Opetusministeriölle k.m. maanviljelys- ja ammattikoulun perustamisen viipymisen johdosta.

Johtaja Kierimo ilmoitti, että kuuromykkäin ammattiopetusasia koko laajuudessaan on Kouluhallituksen valmisteltavana ja että Eduskunnassakin oli kiinnitetty huomiota asian jouduttamiseen, joten tällä kerralla on odotettava asiain kehittymistä.

Loput vuosikokoukselle jätetyistä keskustelukysymyksistä päätettiin jättää Keskushallituksen ratkaistavaksi.

YLLÄTYKSIÄ

sattuu kaikenlaisia. Ainakin allekirjoittaneen kohdalle näkyy joku sellainen aina joskus osuvan. Yllätyksiä voi olla monenlaisia. Toiset voivat olla epämiellyttäviäkin, toiset taas sitä miellyttävämpää lajia.

Yksi yllätys oli allekirjoittaneella silloin kuin posti toi joulukortin, jossa ei ollut mitään allekirjoitusta. Vain sanat: hauskaa joulua K. Herra Professorille. Kääntelin ja väänteli korttia enkä juuri hullua hurskaammaksi tullut. Postileima juorusi, että kortti oli lähetetty Kurusta. Mietin pääni ympäri, olisiko minulla mahdollisesti kunnia tuntea joku henkilö Kurussakin. — Ei ollut ja vielä tänäkin päivänä on minulle arvoitus, kuka muisti silloista "herra professoria" kortilla. Tämä tapahtui tässä pari kolme vuotta sitten.

Yksi yllätys oli siinäkin, jolloin olin ostanut eräistä arpajaisista pari arpaa ja kuvitellut voittavani ties vaikka päävoiton. Yllätys oli siksi suuri, kun voitto osoittautui olevan 1 kpl. kenkävoiderasiaa, jossa oleva kenkävoide kaiken huipuksi oli kuivunut kovaksi tönköksi, josta ei millään ilveellä tahtonut tulla käyttökelpoista. No, sattuuhan sitä... Sen jälkeen olen kylläkin vissillä epäluulolla suhtautunut kaikenkaltaiseen, mikä vivahtaakin arpajaisille. Minusta tuntuu, etten ollenkaan ole toisen kenkävoiderasian tarpeessa.

Yksi yllätys oli sekin, jolloin olin kirjoittanut tähän samaan lehteen tarinan helsinkiläistystöstä ja hänen sulhasestaan. Nimi, nimittäin tuon mielikuvituksessani sommitellun tarinan sulhasen, sattui samaksi erään melko hyvin tunnetun suur-urheilijan kanssa, jota allekirjoittaneella ei lainkaan ollut kunnia tuntea. Mainittu suur-urheilija ja maailmanennätysmies kuitenkin oli näkevinään itsensä tuossa kertomukseni sankarissa. Ja vain siksi, että nimi sattui samaksi. Oli siinä allekirjoittaneelle yllätystä kertaalleen. Eikä niinkään hauska yllätys. Mutta mainittu henkilö tietystikin on siksi viisas, että ymmärtää ilman muuta, ettei kysymys ole hänestä. Aivan samoin kuin allekirjoittanut lukee sanomalehdestä, että jollekin autolle on sattunut n. s. "kolari", mutta ei silti ala kuvitella, että kysymys olisi juuri allekirjoittaneen persoonasta. No niin sattuuhan sitä. Sattuu yllätyksiä yhdelle jos toiselleki. Sekä hauskoja että vähemmän hauskoja. Parasta vain hymyillä, vaikkapa sattuisi niinkin hullusti että pistää kätensä aivan oudon

---

Kokouksen puheenjohtajalle hra Ragnar Karlstedtille ja tulkille neiti Rauha Pitkäniemelle esitti pastori Paljakka Keskushallituksen ja vuosikokouksen osanottajain kiitokset, jonka jälkeen kokous katsottiin päättyneeksi.

SUSI LIIKKUNUT TIKKALASSA

Perjantaina, helmik. 18 p:nä rupesin tekemään kotonani Tikkalan Haukiojalla puusepän töitä. Silloin oli hyvin kirkas ja kaunis ilma ja aurinko lämmitti kovin. — Tulipa silloin naapurin poika, joka ajoi polttopuita salometsästä kotini ohitse kulkevaa maantietä myöten, ja kertoi suden liikkuvan salolla. Tiedon saatuani, klo 14, otin työpuseron naulasta, puin sen päälleni ja veljeni Oskarin ja enoni Niilon kanssa läksin hiihtämään suurelle salolle, jossa susi oli nähty liikkuvan. Minulla oli aseena haulikko, toisilla ei ollut pyssyjä.

Saavutimmekin pedon kaksi kertaa ja huomasimme sen noin 100 metrin päässä, mutta matkan pituuden vuoksi en tavoittanut sitä haulikollani. Jos meillä olisi ollut metsästyskiväärit aseina, niin mahdollisesti pedon matkat olisivat päättyneet lyhyeen, sillä upottavan hangen vuoksi se usein väsyneenä lepäili, jolloin takaa-ajajat sen tapasivat milloin yhdessä kohden seisomassa tai hangella istumassa.

Seuraavana päivänä, lauantaina, minä läksin uudestaan yksin tarkastamaan suden jälkiä, ja havaitsin sen olleen tulossa takaisin lännestä itään päin, kotini lähitse, noin kilometrin päässä siitä. Havaitsin myös kaksi vierasta miestä lähteneen sutta takaa ajamaan, ja yritin lähteä heidän jälkiään seuraamaan pitemmän matkan itään päin, mutta käännyinkin sitten takaisin kotiin. Sutta ei ole saatu ammutuksi, sillä se onnistui pääsemään karkuun Tikkalan kautta Värtsilään päin, ja sieltä edelleen, ties mihin.

Nähtävästi susi oli juuri sama peto, joka Tikkalassa on aikaisemmin syönyt monesta talosta koirat. Moneen kymmeneen vuoteen ei täällä ole tavattu susia. Voi olla että nyt petoeläimiä alkaa syrjäisillä saloilla liikehtiä enemmänkin, sillä Itä-Karjalassa on asutus kovin harvaa erittäinkin salomailla, joissa on vain huonot polkutiet yhteytenä asumusten välillä. Petoeläimet ovat vaarallisia karjalle sekä ihmisillekin, joten on parasta salomaille mennessä pitää ampuma-asetta mukana petoeläinten varalta.

Otto Simonen.

---

henkilön takintaskuun etsiessään nenäliinaa, kuten allekirjoittaneelle tässä tuonottain kävi ihmistungoksessa. Luuli se toinen ehkä allekirjoittanutta — taskuvarkaaksi. Selvittiinhän siitä anteeksi pyynnöllä ja hymyllä. Vaikka se hymy allekirjoittaneen puolelta oli enemmänkin eräänlainen irvistys.

Hauskoja yllätyksiä tielleen osuviksi odottaen

Mila.

AVIOPUOLISOIDEN OIKEUS JA VELVOLLISUUS TOISIANSA KOHTAAN

Allekirjoittaja luulee, että tällainen kirjoitus on tervetullut lukijoilleen, vaikka siinä käsitellään vain vakavia asioita.

Jos aviopuolisot eivät ole onnellisia eli toisin sanoen tyytyväisiä toisiinsa, niin se johtuu varmasti useimmiten tiedon puutteesta tai sen unohtamisesta. Kuulevilla on luonnollisesti paljon paremmat tilaisuudet saamaan tietoja avioliittoa koskevista säännöistä kuin kuuroilla. Kaikkialla on usein vihkiäistapauksia, joissa kuulevat ihmiset kuulevat monta kertaa papin sanoja nuorille aviopareille. Mutta kuurojen vihkiäistilaisuuksia tapahtuu hyvin harvoin Vaikka niissä kuurot ymmärtävät kuuromykkäin papin puhetta, niin kuitenkin he voivat helposti unohtaa papin lausumat vihkiäissanat, varsinkin, ne, jotka ovat vihkiäisissä hyvin harvoin saapuvilla. Tämän tähden kehoittaisin heitä lukemaan virsi- ja evankeliumikirjasta vihkimäkaavat ja katekismuksesta Huoneentaulun kohdan aviomiehille ja aviovaimoille.

Kuitenkin olen havainnut, että kuurot aviopuolisot tarvitsevat tietää enemmänkin kuin mitä on virsikirjassa.

Avioliitossa, ollakseen onnellinen, tarvitaan paitsi rakkautta, myöskin välttämättömästi tietoja. Sillä epätäydellisen ihmisen rakkaus ei kestä vastoinkäymisissä ja avio-oikeuteen liittyvissä pulmallisissa kysymyksissä, elleivät aviopuolisot ole valinneet Herrakseen Jumalaa ja etsineet tietoa Hänen tahdostaan.

Paitsi Jumalan asetusta myöskin yhteiskunta eli valtio ovat asettaneet lakeja aviopuolisoiden keskinäisestä oikeudesta. Suomen nykyinen avioliittolaki, joka astui voimaan v. 1930 on erilainen kuin entinen. Esim. nykyisen lain aikana solmitussa avioliitossa vaimo saa erikseen hallita sitä omaisuutta, jonka oli omistanut ennen vihkimistä eikä hänen miehellään ole oikeutta tehdä mitään vaimonsa omaisuudella vastoin tämän tahtoa. Siitä huolimatta vanhan lain avio-oikeus on vielä voimassa niihin nähden, jotka ovat vihityt sen aikana, joten silloin vihittyjen aviopuolisoiden omaisuus on siis yhteinen.

Aviopuolisot voivat olla joskus erilaiset mieleltään ja taipumuksiltaan. Kuuron on tietysti vaikeampi löytää itselleen sopivan naisen kuin kuulevan, kun Suomessa kuuroja on hyvin harvassa, ja he ovat lahjoiltaan kovin erilaisia, kun ovat kuuroutuneet eri ikäisinä.

Jos kuurot aviopuolisot ovat lahjoiltaan erilaiset, niin sitä tärkeämpi on heidän muistaa Luojansa tahtoa, joka on ilmaistu Raamatussa sekä myöskin maallisen oikeuden määräyksiä, jotta he voisivat saada avio-onnen.

Huomattavin Jumalan määräyksistä on se, jonka Hän lausui Edenissä Aadamin vaimolle Eevalle:"... ja miehesi puoleen pitää sinun halusi oleman, ja hän on sinua vallitseva." 1 Moos. 3:16. Samanlainen määräys on myöskin Uudessa Testamentissa. Myöskin aviomiehille antaa Raamattu velvoituksen rakastaa vaimoaan niinkuin omaa ruumistaan. Ef. 5:22—33. Mitä varten Jumala määräsi miehen vaimon pääksi? Yksi syy on siinä, että avioliitossa olisi järjestys ja rauha. Jos yhteiskunnalla ei olisi lakia ja hallitusta, niin vallitsisi aina epäjärjestys ja rauhattomuus.

Jotkut naiset saattavat huomauttaa, että on usein tapauksia, että eräät aviomiehet itse ovat saattaneet vaimolleen ja lapsilleen paljonkin kärsimyksiä juoppouden, sorron, pahoinpitelyn, uskottomuuden y. m. sellaisen kautta. Pitäisikö vaimon sitten olla sellaiselle miehelleen alamainen? No kun aviomies rikkoo sillä tavoin avioliiton eli pyhän lupauksensa, niin on tietysti selvää, että hän on menettänyt etuoikeuden vaimon päänä. Häneltä siis nyt siirtyy ylivalta vaimolle eli toisin sanoen vaimo saa nyt määrätä kaikki, mitä kodille kuuluu.

Muuten jos aviomies harrastaa hyvää ja vaimo huomaa miehensä omaavan joko samallaisen mielen tai suuremman lahjakkuuden, niin on vaimon velvollisuus olla kaikessa alamainen miehelleen. Eräs vaimo on valittanut, että hänen miehensä tilaa monta lehteä ja ostaa monta kirjaa. Mihin rajaan asti aviomies saisi tuhlata tulojansa omiin harrastuksiinsa vaimonsa loukkaantumatta aiheettomasti?

Yhteiskunnassa miehet saavat eri suuria tuloja, jotenka pientuloiset miehet eivät voi hankkia itselleen ja kodilleen yhtä paljon ajallista hyvää kuin suurituloiset. Mikäli aviopari on vihitty vanhan avioliittolain aikana, ja jos ei ole lasta, on miehellä ja vaimolla kummallakin yhtä suuri oikeus yhteisiin tuloihin. Jos on 1 lapsi tai useampia lapsia niin miehellä ja vaimolla kummallakin on oikeus vain yhteen kolmasosaan sekä omaisuudesta että tuloista.

Siis vaimon olisi annettava miehensä ostaa vapaasti itsellensä mitä hyvänsä niin paljon kuin miehen osa tuloista myöntää, ryhtymättä moittimaan tätä tuhlauksesta, sillä jäähän vaimon hyväksi yhtä suuri osa tuloista. Samoin miehen on annettava vaimon käyttää oma osansa tuloista niinkuin tahtoo. Jos jompikumpi puoliso siitä huolimatta moittii toista tuhlauksesta, niin hän rikkoo aviokäskyn.

Myöskin mies ei tekisi oikein, jos hän tuhlauksessaan ylittää rajan, s. o. ostaa itselleen enemmän kuin oma osansa suo, ilman vaimonsa lupaa.

J. S:nen.

INTIALAISET KRISTITYT

Joulukuun 10 p:nä 1936 saapui Jyväskylän Sioni-temppeliin lämpimästä maasta 2 intialaista pastoria. He olivat maastaan karkoitettuja kristittyjä, sillä bolshevismi on saanut jo jalansijaa Intiassakin. Meitä oli 5 kuuromykkää katsomassa heitä. Odotettiin jännittyneinä heidän tuloaan. Ja he kulkivat meidän ohi juhlallisesti valkeissa pukimissaan korokkeelle. He olivat hyvin tummaihoisia ja heidän kasvojaan ympäröi sinimusta kokoparta, mutta he olivat siitä huolimatta vielä nuoria miehiä. Heistä pitempi, Cherian, oli 35 v. ja toverinsa Abraham 38 v. Minun tuli säälistä vedet silmiin ensikerran nähdessäni heidät. He puhuivat englantia ja heidän oppaansa, eräs rouva, tulkitsi suomeksi. Hän puhui niin selvästi, että kuurokin olisi voinut lukea hänen huuliltaan. Mutta minä sain kuulla heidän elämyksistään vasta 3 päivän kuluttua ja kerron tässä niistä seuraavaa:

He olivat kumpikin erään ruhtinaallisen suvun jäseniä. He ovat molemmat kristitystä kodista. Syyrialaiskristittyjä oli Intiassa jo noin 100 v. jälkeen Jeesuksen syntymän. He ovat näiden syyrialaiskristittyjen lapsia. Nämä kristityt ovat katolilaisia ja vihaavat lutterilaisia. Cherian kertoi itsestään seuraavaa:

Hän kaipasi jo lapsesta asti rauhaa Jumalassa ja vaikka hän noudatti kirkkonsa sääntöjä ja tunnusti syntinsä joka viikko papille, niinkuin kirkon tapa oli, rukoili neitsyt Mariaa ja muita pyhiä kuolleita, rauhaa vaan ei tullut. Sitten 17 vuotiaana hän ajatteli asiaa oikein vakavasti ja päätti mennä protestanttien kokoukseen, vaikka vihasikin heitä, koska hänet oli siihen opetettu. Siellä hän ensi kerran kuuli sanoman ristiinnaulitusta Jeesuksesta. Hän ajatteli, onko tämä Jumalasta, jos tämä on, niin varmaankin tätä olisi julistettu hänenkin kotikirkossaan. Koko yön hän taisteli Herran edessä ja Herra ilmestyi hänelle ja hän sai tuon ihmeellisen rauhan, jota oli niin kauan kaivannut. Hän ennen rukoili neitsyt Mariaa, mutta tästä lähtien ainoastaan Jeesusta, Vapahtajaansa.

Hänen vanhempansa ihmettelivät ja kysyivät: miksi et enää rukoile Mariaa. Hän vastasi: minä rukoilen nyt Jeesusta, Vapahtajaani. Vielä he kysyivät: mikset tunnusta syntejäsi kirkkomme papille. Hän vastasi: siksi kun Jeesus on antanut ne kaikki anteeksi. He suuttuivat hirveästi, sillä olihan se suuri häpeä että ylpeä syyrialaiskristitty kääntyi protestanttiseksi. He lupasivat tehdä hänet perinnöttömäksi, mutta hän sanoi: "onhan minulla rikas Isä taivaassa, joka voi antaa kaikki mitä tarvitsen'. He lupasivat ajaa hänet kotoa ja kieltää lapsioikeuden häneltä. Hän vastasi: "Onhan minulla koti taivaassa ja olenhan taivaan Isän lapsi, siinä on kylliksi." He suuttuivat ja uhkasivat tappaa hänet, mutta hän sanoi: "tappakaa vaan, pikemmin pääsen taivaan kotiin".

Sen jälkeen häntä pidettiin kuin vankia, aina oli vartijat mukana. Hän luki raamattua ja sieltä hänelle selvisi raamatullinen kaste. Hän taisteli asian edessä, sillä suurin häpeä, mikä olla saattoi, oli syyrialaiskristitylle uskovaisten kaste, sillä sehän kuului vain pakanoille. Olihan hänetkin lapsena valeltu kirkon säännön mukaan. Hän luki sitten Sanasta Jeesuksen kasteesta ja hänelle selvisi, koska ei Jumalan Poika hävennyt kastattaa itseään, niin kuinka hän sitten häpeäisi. Hän rupesi rukoilemaan, että Herra avaisi tien ja johdattaisi hänet paikkaan, jossa hän pääsisi kasteelle, sillä hän oli aivankuin vankeudessa. Ihmeellisesti oli tie avautunut läheiseen kylään, jossa oli joitakin uskovia. Siellä hän tapasi ensi kerran tämän työtoverinsa Abrahamin, joka oli silloin jo uskossa ja kulki saarnaamassa. Tämä Abraham kastoi hänet sitten ja hän oli aivan yliluonnollisen onnellinen noustessaan vedestä. Sitten alkoi kotimatka, veljet lähtivät saattamaan häntä ja rukoilivat yhdessä että Herra antaisi voimaa kestämään vainot ja vaikeudet. Kotiin tultua vanhemmat olivat aivan silmittömästi suuttuneet. Isä löi häntä kauheasti, niin että hän oli aivan puolikuollut, mutta hän vain kiitti Jeesusta, että sai olla arvollinen kärsimään Hänen nimensä tähden. Verisenä ja raadeltuna hänet ajettiin vielä pois kotoa. Isänsä sanoi että tästä lähtien ei sinulla ole kotia, ei vanhempia, mene Vapahtajasi kanssa, minne haluat. Cherian pyysi saada raamattunsa, vaan ei sitä annettu, eikä edes vaatekertaa hänelle suotu. Hänen sydämensä vuoti verta heidän tähtensä. Hän lähti laahustamaan jonnekin tuntemattomuuteen. Hän oli niin revitty ettei saattanut polvistuakaan, vaan heittäytyi Herran eteen siellä tiellä ja huusi apua Jumalalta. Tiellä yön hiljaisuudessa Herra puhui hänelle ihania lupauksia sanastaan. Hän sai varmuuden että Herra oli hänen kanssaan joka päivä. Siellä hän sai kutsun viemään sanomaa toisillekin pelastajastaan. Jumala on ihmeellisesti siunannut siellä hänen työtään; silloin alussa heitä oli vain 5—6 henkeä, jotka kokoontuivat rukoilemaan. Herra täytti heitä Pyhällä Hengellään. Nyt on siellä 70 seurakuntaa, joissa on satoja uskovia, joille nämä miehet saarnaavat. He eivät olleet koskaan kuulleet työstä täällä Euroopassa ja he rukoilivat että Herra lähettäisi heidät omin silmin näkemään Helluntai-seurakuntia täällä. Ja 5 vuotta ennen matkaansa tänne saivat he kumpikin ilmestyksen Herralta. Ja Herra sa-

MAINEHIKKAITA KUUROMYKKIÄ

Saksalainen mestari Grollmus

Eräässä saksalaisessa kuuromykkäinlehdessä puhutaan liikeyrityksestä, joka on kuuromykän alullepanema ja johtama:

Kuljen polkupyörällä Breslausta pohjoiseen puistoa muistuttavan seudun ja lopulta avoimen maaston läpi, joka on vain hieman kumpuista. Saavun kaupunkiin, jonka nimi on Oels. Siellä oleva, linna, jossa asuu Saksan entinen kruununprinssi, antaa barokkipäätyineen ja mahtavine torneineen oman hallitsevan vaikutuksensa kaupunkikuvaan. Etäisyydessä on ylt'ympäri kaupunkia hieno, sinertävä varjokuva (silhuetti): metsä, tavattoman suuri metsä, joka on Schlesian rajana pohjoisessa ja joka suurelta osalta on leimaa antava maakunnan taloudelliselle elämälle. Täällä on useita paikkakuntia, joilla ei näytä muita asuvankaan kuin puuseppiä. Sellaisia ovat Festenberg, Juliusburg, eikä vähimmin juuri Oels. Mutta täällä asuu jalon puuseppäin ammattikunnan vain riin sanoaksemme ylimyksiä — ja muuan ensimmäisiä heidän joukossaan on Grollmus.

Seison tehdasrakennuksen edessä. Leveitä ikkunoita kylttimaalauksineen! Sisällä talossa on ihmeellisiä huonekaluja, ja talon ulkopuolella seisoo aina nuorempaa ja vanhempaa väkeä ihmettelevin katsein. Juur'ikään astuu eräs rouva liikkeeseen; hän on leski. 25 vuotta sitten hän on ostanut huonekalustonsa täältä ja tekee nyt jälleen ostoksensa — tällä kertaa tyttärelleen. Siinäpä näenkin heti esimerkin Grollmuksen liikemainonnasta. Se ei tapahdu sanomalehdissä, vaan tyytyväisten ostajien asunnoissa! Mutta helppo ei ole tehdä valintaansa Grollmuksen näyttelyhuoneustoissa: siellä on suorastaan lukemattomia näyttelyhuoneita (sanotaan niitä olevan yli 100) ja toinen on toistaan kauniimpi. Siten valinta on vallan tuskallisen vaikea.

Näin suurenmoista ei Grollmuksellakaan aina ole ollut. 45 vuotta sitten kuuromykkä mestari Grollmus aloitti liikkeensä eräässä kellarissa. Nyt hänellä on työssään 175 henkilöä. Hän lähettää huonekaluja Ranskaan, Englantiin, Etelä-Amerikkaan ja Afrikkaan.

Miksi hänestä on tullut niin suuri? Siksi että hän osaa jotakin. Hän on synnynnäinen puuseppä ja näkee hengessään huonekalun jo siinä, missä toiset näkevät vain puukasan. Siksi että hän tarjoaa lujaa ja rehellistä työtä. Ja siksi että hän on ainainen optimisti (katsoo elämää valoisasti).

26 vuotta sitten hän — väärän lääkärihoidon vuoksi — menetti kätensä, mutta hän ei menettänyt rohkeuttansa. Päinvastoin! Nyt hän tarvitsi käsien sijasta päätänsä. Nyt hänen poikansa seisoo jo isän rinnalla. Liikkeen tulevaisuudesta ei siis tarvitse huolehtia.

Ja nyt kuljemme kaksi tuntia portaita ylös ja toisia alas, ensin näyttelyhuoneitten ja sitten työhuoneitten läpi. Viidessä kerroksessa saamme nähdä, kuinka näytteillä olevat loistokalustot syntyvät. Kaikkein nykyaikaisimpia koneita on verstaissa, mutta ne eivät ole herroina määräämässä. Ne ovat jääneet palvelijan asemaan, ihmiset ovat yhä edelleen niiden herroja. Ihmisillä on vielä oikea työnilo, he kun tekevät kukin esineensä yksin alusta loppuun. Oppilaatkin jo saavat näin tehdä. Täällä ei näe tylsistyneitä ilmeitä, kuten usein tehtaissa näkee, kun niissä juokseva hihna aivankuin repäisee ihmisen sielun irti ruumiista. Täällä itsekukin vakavuudella ja ilolla seisoo työnsä edessä. Ja kun vanhus (joskaan tuo sana ei oikein sovellu tuolle tavattoman vankalle 70-vuotiaalle) mestari kulkee läpi salin, säteilevät kaikkien kasvot, aivankuin joulutonttu olisi saapunut. Ja saksalainen kirjoittaja huomauttaa, että täällä on todellisella kansallissosialismilla tyyssijansa, ja täällä on mestari todellinen mestari ja lisäksi lämminsydäminen ihminen. Tälle seikalle on myös Saksan nykyisen hallitussuunnan taholta annettu tunnustus. Breslaussa sijaitsevassa pääkomentopaikassa, jossa SA-prikaati N:o 20 majailee, on kaunis huone, jonka mestari Grollmus on lahjoittanut.

Työväestössä on 5 % kuuromykkiä. He työskentelevät täällä tyytyväisinä ja onnellisina. Ja kertoja sanoo lopuksi: Tunnen lämpimän tunteen sydämessäni. Tällaista oppipaikkaa toivoisi jokainen meidän pojillemme, kun panemme heidät ammattioppiin, mutta, ikävä kyllä, maailmassa ei ole niinkään paljon Grollmus'in kaltaisia ihmisiä. Niinkuin vanhaan hyvään aikaan, asuvat ja syövät oppipojat mestarin talossa. Siten he välttyvät vaaroilta, joille alttiiksi he joutuisivat ulkona suuressa kaupungissa asuessaan.

---

noi heille: 5 vuoden kuluttua lähetän teidät Eurooppaan. He rukoilivat että Herra avaisi tien ja niin ihmeellistä oli ollut se tien raivaaminen. Cherian sanoi sen kertomisen vievän monta päivää. Eikö olekin ihmeellinen tämä elämäkerta, vaikka tässä on vain pääpiirteet.

Sitten hän puhui Pyhän Hengen kasteesta ja sen tärkeydestä. Abraham puhui Jeesuksen pikaisesta tulemisesta pilvissä ja sanoi selvällä suomenkielellä: Jeesus tulee pian, ja osasi muitakin sanoja: Kiitos ja Jumalan rauhaa.

URHEILUOSASTO

KUUROMYKKÄIN URHEILULIITON VI:s VUOSIKOKOUS

pidettiin Helsingissä 16. 4. 38. Edustettuina olivat kaikki 12 seuraa. Toimintakertomus ja tilit vv. 1935—37 hyväksyttiin muistutuksitta. Niistä mm. kävi selville, että valtionavustus oli vuosi vuodelta supistunut aivan riittämättömäksi ja kahtena viimeisenä vuotena oli syntynyt vajausta.

Seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi 1938—40 valittiin puheenjohtajaksi hra Eino Karilas uudelleen ja Liittohallitukseen hrat Ragnar Karlstedt, Matti Katainen, Rurik Pitkänen ja Jussi Luomajoki; varalle Emil Mattila, Urho Lehtimäki ja Hj. Sandblom. Vuosimaksu päätettiin pysyttää ennallaan, 2 markkana.

Uintimestaruuskilpailut päätettiin osanottajain vähyyden ja tulostason heikkouden vuoksi muuttaa kansallisiksi kilpailuiksi. Viimeiset uintimestaruuskilpailut järjestää Tampereen K.-U. tänä kesänä, saatuaan jo aikaisemmin siihen luvan.

Palkintokysymys aiheutti paljon puhetta. Kaikki olivat yksimielisiä siitä, ettei nykyinen kunniakirjajärjestemä vastaa urheilijain toivomuksia, jonka vuoksi se olisi muutettava. Ehdotettiin, että siirryttäisiin arvoesinepalkintoihin ja että KUL hankkisi mestaruusmitalit, kuten tähänkin asti, ja järjestävä seura muut palkinnot. Päätettiinkin, että kunniakirjat poistetaan käytännöstä ja niiden tilalle tulevat mitalit I—III palkintoina. Toinen päätös oli, että Liitto kustantaa ne kaikki. Kunn'a- t.m.s. lisäpalkinnot kustantavat asianomaiset seurat tai yksityiset lahjoittajat. Osanottomaksut perii edelleenkin K.U.L.

K.U.L:n hallitus valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi Ragnar Karlstedtin, sihteeriksi Rurik Pitkäsen, rahastonhoitajaksi Eino Karilaan ja uutisten antajaksi lehdille Jussi Luomajoen.

Liittoneuvoston kokouksessa 17. 4. 38. keskusteltiin, olisiko tarpeen enää pitää kiinni siitä päätöksestä joka velvoittaa Liittohallitukseen varsinaiseksi jäseneksi valitun henkilön, jos hän on jonkun Liiton alaosaston puheenjohtaja tahi sihteeri, luopumaan toimestaan (tahi ellei hänen seuransa jäsenet halua luopua kykenevästä puheenjohtajasta tahi sihteeristä, tulee hänen erota Liittohallituksesta). Koska ratkaisu voi joko helpottaa tai vaikeuttaa alaosastojen toimintaa, lykättiin päättäminen Vaasassa heinäkuussa pidettävään L:neuvoston kokoukseen.

Ilmoitettiin pöytäkirjaan merkittäväksi, että viimeiset uintimestaruuskilpailut pidetään Tampereella 3. 7. -38. Ellei silloin voida niitä syystä taikka toisesta järjestää, on T.K.-U. oikeutettu siirtämään ne myöhäisemmäksi.

Myönnettiin Jyväskylän ja Kuopion K.-U:lle lupa kansallisten yleisurheilukilpailujen järjestämiseen. Vaasan K.-U. sai luvan kansallisten pyöräilykilpailujen toimeenpanemiseen 50 km matkalla K.U.L:n mestaruuskilpailujen aikana heinäk. 16—17 p:nä.

Vuoden 1939 hiihtomestaruuskilpailut annettiin Pietarsaareen K.-U:lle. Mahdollisen esteen varalta ilmottautui Jyväskylän K.-U. ne järjestämään, kunhan saa tarpeeksi ajoissa tiedon siitä. V:n 1939 rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailut, jotka ovat samalla valintakilpailut Tukholmassa elok. 17—21 p:nä pidettäviin MM-kilpailuihin, annettiin Helsingin K.m.U-seuran järjestettäviksi.

Pyöräilymestaruuskilpailuja ei katsottu voitavan ryhtyä järjestämään eikä myöskään murtomaamestaruuskilpailuja. Päätettiin ensin koettaa kansallisina kilpailuina ja jos osanotto ja tulokset ovat vakuuttavia, voidaan ryhtyä keskustelemaan niiden muuttamisesta mestaruuskilpailuiksi. Hämeenlinnan K.-U. ilmoitti järjestävänsä murtomaajuoksukilpailut helatorstaina ja Tampereen K.-U. kansalliset murtomaajuoksukilpailut helluntaina. Sama päätös tuli mestaruuskilpailuohjelmaan otettavaksi ehdotetun kolmiloikan suhteen, jonka Jyväskylän ja Kuopion K.-U:t lupasivat ottaa kansallisten kilpailujensa ohjelmaan. Jalkapallopeliin ei katsottu löytyvän harjoittelumahdollisuutta ja aikaisemmat kokeet mm. Helsingissä olivat osoittaneet harrastuksen puutetta sitä kohtaan. Naisten hiihtomatkan pidentäminen 3:sta 5 km:ksi hylättiin.

Päätettiin hyväksyä Liittohallituksen ehdotus, että asiamies Hellewigin noin 20,000 markan suuruinen velka saataisiin poistaa tileistä, mikä poistaminen ei kuitenkaan estä p.o. saatavaa takaisin perimästä, sikäli kuin mahdollisuutta ilmenee.

KILPAILUKUTSU.

Meillä on täten kunnia kutsua Kuuromykkäin urheiluliiton alaisia seuroja ja yksityisiä jäseniä osallistumaan Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijain järjestämiin kansallisiin yleisurheilukilpailuihin, jotka järjestämme asianomaisella luvalla Jyväskylässä tulevan kesäkuun 4 p:nä klo 15.

Kilpailuohjelma:

100 mtr juoksu	Seiväshyppy
400 mtr juoksu	Korkeushyppy
1,500 mtr juoksu	Pituushyppy
Kuula	Kolmiloikka
Keihäs	

Palkintoina jaetaan arvoesineitä (hopeaitusikoita) I, II, III kaikissa kilpailulajeissa.

Ilmoitukset osanotosta on lähetettävä ennen toukokuun 23 p:ää osoitteella: Simo Vuorimies, Jyväskylä, Kalevakatu 5, Toppilan luona, ja on ilmoitusta ehdottomasti seurattava 10 mk kilpailijalta. Jälki-ilmoituksista peritään kaksinkertainen maksu.

Kilpailijoille varataan vapaa asunto kahdeksi vuorokaudeksi.

Muuta virallista kutsua ei lähetetä seuroille. Oikeus ohjelman muutoksiin pidätetään. 50 % alennus rautatielippujen hinnoista on saatu.

Toivoen runsasta osanottoa merkitsemme urheilutervehdyksin:

JYVÄSKYLÄN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAT

Simo Vuorimies — Puheenjohtaja
Seppo Heikkinen — Sihteeri

MM-kilpailujen rahoittamista varten ilmoitettiin anotun Sisäasiainministeriöltä keräyslupaa numeroiduilla listoilla toukokuun 1 p:stä 1938 lokakuun 1 päivään 1939. Keräyspäälliköksi valittiin hra Jussi Luomajoki hoitamaan listojen lähettämistä ja vastaanottamaan niillä kerättäviä varoja.

Valittiin hra Martolan ehdotuksesta 3-henkinen toimikunta valmistelemaan Liiton toiminnan hyväksi pidettäviä arpajaisia. Sen puheenjohtajaksi tuli ehdotuksen tekijä, rahastonhoitajaksi tait. Lauri Vainola ja jäseneksi Hj. Sandblom.

Lähetystapa tulevissa mestaruuskilpailuissa päätettiin muuttaa yhdenmukaiseksi kuulevien kanssa siten, että lähtömerkki annetaan pistoolinlaukauksella ja ajanottajat panevat kellonsa käyntiin savuntuprahduksen mukaan. Varkain lähtijät kutsutaan takaisin parilla perättäisellä laukauksella. Tämä on nyt tärkeätä muistaa Vaasan mestaruuskilpailuihin valmistuttaessa.

Ruuri.

URHEILUVÄKI HEI, HUOMIO!

Tuskinpa kukaan tämän lehden lukijoista tietääkään missä ne suuret koko maata käsittävät Suomen K.U.L:n rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailut pidetään tänä vuonna.

Tulevan heinäkuun 16—17 päivänä on kuhinaa ja touhua Vaasan uudella urheilukentällä, siellä kamppaillaan silloin siitä kuka on paras k.m. urheilijoista.

Kilpailujen yhteyteen on järjestetty paljon hyvää ja arvokasta ohjelmaa. M.m. Janne Leivo vanhana veteraanina selostaa muistoja 40 vuoden takaa Tampereen yhdistyksen perustamisajoilta, joka tapahtui Kaarilassa syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina 1898. Silloin oli neiti Siiri Talviakin vasta 14-vuotias eikä ollut päässyt koulun penkiltä mukaan.

Paljon muuta arvokasta kuultavaa ja nähtävää on heinäk. 16—17 p:nä Vaasassa.

Tervetuloa, kaikki mukaan!

Urheiluterveisin
Janne.

TIEDON ANTOJA

Lupa yleisen rahankeräyksen toimeenpanoon on K.U.L:lle myönnetty sisäasiainministeriössä.

Kuuromykkäin Urheiluliitto on saanut varojen hankkimiseksi osanottoa varten Tukholmassa elokuussa 1939 pidettäviin kuuromykkäin maailmanmestaruuskilpailuihin luvan yleisen rahankeräyksen toimittamiseen koko maassa numeroiduilla listoilla lokak. 1. päivään 1939 mennessä.

Piakkoin lähetetään luotettaville ja innokkaille asiamiehille keräyslistoja. Hyvät keräyspalkkiot ovat asteettain: 100—500 mk 5 %, 501—1000 mk 10 % ja yli 1000 15 %. Keräyslistoja lähetetään pyynnöstä, osoite: *Herra Jussi Luomajoki, Helsinki, Helsinginkatu 11, B.*

5000 M:N ENNÄTYSPOKAALI-RAHASTOON

on kertynyt varoja seuraavasti: K.U.L:n iltamasta saatu tulo 490 mk, kerätty listalla liittokokouksessa 196 mk, lahjoitettu urheilun ystävältä 142 mk ja Vaasan Kuuromykkä-Urheilijoilta 100 mk.

Suuret kiitokset lahjoituksista.

K.U.L:n liittohallitus.

OSAKEYHTIÖ SURDUS AKTIEBOLAG

Oy. Surdus Ab:n varsinainen yhtiökokous pidettiin Helsingin Kuuromykkäinyhdistyksellä huhtikuun 18 p:nä 1938. Kokouksen avasi yhtiön johtokunnan puheenjohtaja hallitussihteeri Artur Wetzell, ehdottaen kokouksen puheenjohtajaksi toimittaja Rurik Pitkäsen. Sihteeriksi kutsuttiin hallitussiht. Artur Wetzell. Kokous tunnustettiin laillisesti koollekutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Hyväksyttiin johtokunnan kertomus yhtiön toiminnasta, tilinpäätös vahvistettiin ja myönnettiin asianomaisille tili- ja vastuuvapaus v:n 1937 toiminnasta. Osinkoa ei katsottu voitavan vielä jakaa. Vahvistettiin kaupparekisteriin ilmoitettavaksi yhtiön osakepääoman korotus 180,000 markkaan, josta jo oli maksettu 178,000 markkaa.

Johtokuntaan valittiin yksimielisesti entiset: hallitussihteeri Artur Wetzell, maisteri Georg Laurén, taiteilija Lauri Vainola, toimittajat Väinö Sihvola ja Rurik Pitkänen, varajäseniksi kirjaltaja Eino Karilas, kirjansitoja Börje Ahlbäck ja johtaja O. V. Kaarlemo. Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen ekonoomi Carl Wilén ja vakuutusvirkailija Hertta Aalto, varalle tarkastajat Aarne Kupila ja Vihtori Sinivuori. Pöytäkirjan tarkastajiksi tulivat hrat Eino Karilas ja Erland Diehl. Lopuksi osakkaitten puolesta kiitettiin johtokuntaa ja toimitusjohtaja E. A. Liljanderia yhtiön asiain huolellisesta hoidosta, jonka ansiosta asema on paljon parantunut eikä ole syntynyt sellaisia luottotappioita kuin aikaisemmin.

Hämeenkyrön ja sen lähipitäjien k.m. yhdistys viettää kesäjuhlaansa Kyröskosken kansakoululla 5 p:nä kesäk. alkaen klo 11 ap. Tervetuloa läheltä ja kaukaa alkukesän juhlaa viettämään kauniiseen Kyröskosken tulevaan kauppalaan. *A. L.*

Työn kuvia. Suutari Erkki Laakso Valkeakoskella apulaisineen.

PÄÄSIÄISJUHLAT PORISSA

Vuoden 1938 kevät teki tuloaan reippain askelin ja tuli eteen pitkäperjantai ja pääsiäinen, kevään suuri Vapahtajan ylösnousemuksen ja riemun juhlapäivä. Tavallisesti monet kuulevat kansalaiset kokoontuvat silloin sankoin joukoin Herran huoneisiin tahi muihin kokouspaikkoihin, sinne missä aatokset kohoavat yläpuolelle maisen elämän ja sielu saa vapaasti liidellä yläpuolella ilmojen, jolloin myös kokoonnutaan uhraamaan kiitosuhria Korkeimmalle kaiken hyvän antajalle. Meille kuuroille oli myös järjestetty pääsiäisenä oikein siunatut hengelliset juhlat Porissa, jonne oli kokoontunut kuuromykkiä yli sadan, aina

---

OLYMPIALAISRAHASTON

hyväksi on Turun Kuuromykkäin Urheiluseura "Valpas" ottanut kauniin alotteen luovuttamalla arpajaisista saadun tulon mk 168:—.

Seuratkaa siis muut liiton jäsenseurat kaunista esimerkkiä.

Kaunis kiitos alotteen tekijälle!

Huomio! Hämeenlinnan kuuromykkä-Urheilijat toimeenpanee murtomaajuoksukilpailut Helatorstaina toukokuun 26 p:nä kello ½ 11 Ahvenistolla. Tervetuloa kaikki KUL:n alaiset kilpailemaan. Vapaa asunto 1 vrk varataan.

Alennus 50 % rautatiellä saatu. Kilpaillaan ensi kerran joht. Juurevan muistokiertopalkinnosta. Lisäksi I, II ja III esinepalkintoja. Tarkemmin viime numerossa.

Parhain urheiluterveisin
H.K.-U.

Tampereen Kuuromykkä-Urheilijat toimeenpanee murtomaajuoksukilpailut kahdessa sarjassa ensi kesäkuun 5 p:nä Länsi-Teiskon Kuljussa. Kilpailtavat matkat ovat yleisessä sarjassa 3 km ja alokassarjassa 1500 mtr. Kilpailuista jaetaan kummassakin sarjassa I, II ja III palkinnot. Osanottoilmoitukset lähetettävä herra Matti Kataiselle, Kyttälänkatu 8 ja on osanottoilmoitusta seurattava 10 mk mieheltä.

Samana iltana on T:reen Kuuromykkä-Urheilijat-seuran kesäkodissa avajaistanssit palkintojen jakoineen. Soittoa on.

Tervetuloa Tampereen Kuuromykkä-Urheilijain kesäkotiin helluntaipyhiä viettämään.

Länsi-Teiskon Kuljuun pääsee laivalla lauantaisin klo ½ 3 ip. ja 6 ip. sekä sunnuntai-aamuna klo 8.

Kuopion Kuuromykkä-Urheilijat järjestää kansalliset kilpailut elokuun 6—7 päivinä. Kilpailuissa jaetaan arvokkaita palkintoja. Juhla-iltamaan tulee arvokas ohjelma 50 % alennus rautatiellä toivotaan saatavan. Lähemmin seuraavassa numerossa. Huom.! Koettakaa järjestää kesälomanne elokuun alkuun, että saatte tehdä matkan Kuopioon, kesäiseen Kallan kaupunkiin, joka varmasti on näkemisen arvoinen Puijoineen ja Väinölänniemineen. *Mila*

Kiitos sulle, äiti!

Kiitos sulle, äiti, mun kirkkahista lapsuusvuosistain!
Kiitos nuoruudestain!
Sun avullas' mä Jeesusta seuraten kuljin sen.
Oi, äiti, sun katsees' hellä, mua ain seuratkohou
taivaltaissa tietä elämän!

Kiitos sulle, äiti, kiitos mun koko elämästäin!
Se hyvyys, mit' osaksein' mä sain,
on, äiti, sun rukoustesi kantamaa. Niin suuri
työsi ollut on,
ett' rahalla en sitä maksaa voi.
Siunausta, siunausta, äiti, sulle toivon.

Västäräkki

Karjalasta asti. Mutta ei se matkan pituus mitään haittaa kun pääsee edes hetkeksi sinne missä vuotaa taivainen siunaus ihmislapsen päälle kuni kirkas aamukaste kirkkaana helmeillen kimmeltää luonnon helmassa virvoittaen ja uutta voimaa antaen kasvullisuudelle. Samoin hetken viivähtäminen Jumalan sanan ääressä voi koitua monelle väsyneelle sielulle todelliseksi virvoituksen hetkeksi.

Hengelliset juhlat alkoivat Porissa jo lauantaina pitkäperjantain jälkeisenä päivänä yhdistyksen talolla. Ne avasi yhdistyksen puheenjohtaja nti Ina Norjajoki sattuvan kauniilla puheella, jossa hän m.m. kuvasi, että meillä kuuroilla on niin paljon monenlaisia harrastuksia ja huvituksia, mutta usein niistä palaamme pois entistä tyhjempinä suuri kaipuu syvällä sydämessä, itsekään tietämättä mistä se johtuu. Totta on mitä runoilija sanoo kuvatessaan sydämen tilaa näin:

Ei rakkaus, kunnia, maine voi sielua tyydyttää, kun syntien painon alle vain hetkeksi yksin jää. Ja ihmiset kaikkialla ne etsivät onneaan. Ja huokaavat huolissansa kun sitä ei löydy vaan. J.n.e.

Eivät monenlaiset hauskat, keväthuvitukset, joita tarjotaan niin runsaasti maailmassa kykene yksin sammuttamaan ihmissydämen suurta kaipuuta ja ikävää, sillä se kipinä on Jumalasta itsestään lähtenyttä ja saa täyden tyydytyksen vasta sitten kun ihminen löytää Jumalan, joka yksin kykenee sammuttamaan sydämemme kaipuun. Jokaisen sydämessä asustaa kaipuu, paremman ja puhtaamman elämän ikävä. Saamme uskoa, että Herran oma kansa on sittenkin kaikkein onnellisinta kansaa maailmassa, joiden tulisi kohottaa puhdas ristin lippu hulmuamaan korkealle kaikkien kansojen nähtäviksi.

Hengelliset juhlat jatkuivat ensimmäisenä ja toisena pääsiäispäivänä alkaen yhteislaululla viittaamalla. Past. Salonen puhui Jeesuksen ylösnousemisen voitosta. Sitten past. Paljakka selosti, ettei meidän tarvitse aina olla haudassa, vaan saamme nousta kuolleista kerran kirkastettuina ja se on ihana toivo Herran omien elämässä. Sitä seurasi nti Norjajoen puhe juhlan tunnussanoilla "Kaikki janoovaiset tulkaa vetten tykö". Joka juo vettä maailman lähteistä janoaa jälleen, mutta joka juo sitä vettä, jonka Jeesus antaa, hänen ei tule ikinä jano, sillä se lähde kumpuaa ijankaikkiseen elämään.

Sihteeri Kotkatvuori saarnasi, että meidän ei tule uskoa sellaisia henkilöitä, jotka sanovat, että ei Jumalaa ole olemassa, sillä he erehtyvät kerran. Lapsenuskossa meidän tulisi vaeltaa elämä alusta loppuun asti.

Khra Huttunen julisti pääsiäisevankeliumia ja ylösnousemuksen ihanaa sanomaa, ettei kuolemalla enää ole valtaa meihin, koska Herra on noussut ylös, niin me saamme myös elää.

Rov. Vartion puheen aineena oli "Me olemme Jeesuksen kanssa kasteen kautta haudatut kuolemaan".

Rva Pulkkinen puhui liikuttavasti ristiinnaulitusta ja kuolleista ylösnousseesta Vapahtajasta ja Hänen sanomattoman suuresta rakkaudestaan meihin syntisiin ihmisiin. 1 Kor. 15:3.4. johdolla.

— Past. Paljakka puhui toivoen, että kaikki se hyvä minkä juhlilla saimme tuottaisi runsaita hedelmiä sydämessämme.

— Nti Ahonen kertoi sattuvin sanoin opetuslasten matkasta Emmaukseen ja miten he tulivat tuntemaan rakkaan Vapahtajansa.

Nti Lehtonen taas kertoi selvin vaikuttavin liikkein pyhiinvaeltajien suuresta uhrautuvasta rakkaudesta kärsiviä lähimmäisiä kohtaan.

Porin kauniissa kirkossa saimme hengessä kohdata rakkaan Vapahtajamme ja saimme vastaanottaa Hänen kalliita armonaarteitaan. Tässä tilaisuudessa piti rippisaarnan ja Herran ehtoollisen jaon past. Paljakka kirkastaen Kristuksen rakkautta ja hyvyyttä meille pienille Jeesuksen opetuslapsille. Ole varma siitä, että et löydä todellista onnea ja iloa muualta kuin Jumalasta, vaikka kuinka rakkaana tätä maailmaa pitäisit, mutta kerran se on Sinutkin jättävä. Ystävä kuka lienetkin ja missä sitten on onnesi, jos et Jumalasta huoli täällä eläessäsi?

Oi, olisipa enemmän sellaisia nuoria k.m. maassamme, jotka eivät häpeäisi näyttää maailmalle puhdasta ristin lippua, jonka kerran saamme vaihtaa kuihtumattomaan rauhan seppeeseen. Ikävä kyllä moni k.m. ymmärtää niin vähän hengellisiä asioita ja sielunpaimentamme ja hänen työtään, joka on maailman parhain ja kallein virka, nimittäin sielujen johdattaminen ikuisen onnen ja rauhan majoihin. Kirkkaana loisti taivainen valo näillä Porin hengellisillä juhlilla ja raikas elämän lähde pulppuili kuin kristalli. Toivomme, että meille kuuroille järjestettäisiin vielä joskus tällaisia virvoituksen hetkiä, jossa nälkäinen, janoinen sielumme löytäisi lohdutusta yksinäiseen elämään. Varmaan monen sydämessä huoahti vakava ajatus, oi, jospa minäkin saisin olla mukana Herran sotaväessä, joka marssii kohti ihanaa rauhan maata, Korkeimman kirkkaita asuntoja.

Lopuksi nti Norjajoki kiitti vieraita juhliile saapumisesta ja rouva Anna Lilja kiitti vieraiden puolesta porilaisia ystäviä kuulevia ja kuuroja, jotka olivat kaikki järjestäneet niin hyvin, että vieraiden silmät ihaillen kaikkea katselivat. Juhla päättyi hartaaseen rukoukseen ja kiitoslauluun Jumalan kasvojen edessä.

Palasimme jälleen arkisiin toimiimme syvä kiitollisuus sydämessä kaikkia kohtaan, jotka uhrasivat aikaansa ja rakkauttansa meille pienille kuuromykille.

Luokoon uusi heräävä elämä uutta voimaa sydämessämme, niinkuin ulkonainen luontokin herää keväällä uuteen elämään.

Ester Koskinen.

50 % MATKALIPPUALENNUKSIA.

Rautatiehallitus on myöntänyt seuraaviin tilaisuuksiin matkustaville kuuromykille ja ohjelmansuorittajille 50 % alennuksen matkalippujen hinnoista valtionrautateillä:

Hämeenlinnassa toukokuun 26 p:nä pidettäviin kansallisiin murtomaajuoksukilpailuihin;

Jyväskylässä kesäkuun 5—6 p:nä pidettäviin kansallisiin urheilukilpailuihin ja esitelmäpäiville;

Lappeenrannassa kesäkuun 5—6 p:nä pidettäville esitelmäpäiville;

Lahdessa kesäkuun 11—12 p:nä pidettäville esitelmäpäiville;

Seinäjoella kesäkuun 18—19 p:nä pidettäville esitelmäpäiville;

Porissa kesäkuun 24—26 p:nä pidettäville esitelmäpäiville:

Vaasassa heinäkuun 16—17 p:nä pidettäviin rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailuihin.

Myönnetty alennus on voimassa 6 päivää ennen ja 6 päivää jälkeen kunkin tilaisuuden. Osanottajille myydään lähtöasemalla 1 yksinkertainen matkalippu. Tämä lippu, jota menomatkalla ei saa antaa pois, on lähtöasemalla leimattava aseman nimileimalla. Matkalipun ohella tulee lähtöaseman antaa jokaiselle matkustajalle todistuskaavake B n:o 118 B, johon on leimattu aseman nimi ja päiväleima. Tämän todistuksen tulee tilaisuuden järjestäjäin täyttää ja varustaa Liiton leimalla. Paluumatkaa varten on ostettu matkalippu voimassa yhdessä edellämainitulla tavalla täytetyn ja leimatun todistuksen kera. Todistus on matkan päättyessä yhdessä matkalipun kera luovutettava konduktöörille.

Helmi Liljeforsin muistolle.

Nyt se meille Kuurojen lehti,
taasen murheviestin mustan toi.
On kuolon vitkatemies vieraillut.
Jo päättyi rakkaan opettajamme uuras päivätyö.
Saapui määrän päähän matkalainen,
loppui taiston aika mainen.

Oi, kiitos Teille Helmi, opettajamme parhain,
kaikista hyvistä neuvoistanne,
kun jo kouluajaltani varhain
ohjaelitte meitä lähemmä Jeesusta.
Kylvitte meille Jumalan sanaa kallista,
estitte kulkemasta harhaan.

Nyt olette Helmi, opettajamme, poissa.
Silmänne lempeät jo sammui.
Sijanne ompi tyhjä koulussa,
jossa neuvot hellät, hyvät annoitte.
Siksi on haikeata meistä,
nyt muistella Teitä.

Rauhassa levätköön rakas Helmi siellä,
kuolon kylmän kammioissa.
Me täällä elon tiellä,
murheen, onnen kohtaloissa
muistoanne siunaamme,
toivossa taivahassa tapaavamme.

LEMPI RANTALA.

Tietoja kotimaasta

50 vuotta täytti maanviljelijä *Erkki Kuutti* huhtikuun 17 p:nä Sammaljoella. Hän on käynyt Turun k.m. koulun ja on ollut „Heffata" yhdistyksen monivuotinen jäsen ja johtokunnan jäsen. Hän on syntynyt Kuutin talossa Sammaljoella ja naimisiin mentyä Anna Kuutin (o.s. Kaunismaan) kanssa sai perintöosuutensa, jolloin muuttivat Kuuselaan. Erkki-isäntä rakennutti itselleen komean talon ja ulkorakennukset.

1. pääsiäispäivänä oli sukulaisia ja ystäviä saapunut päivänsankarin vieraanvaraiseen kotiin esittämään onnittelujaan ja tuoden lahjoja ja kukkia. „Heffata"-ystäviltä Erkki-isäntä sai arvokkaan herätyskellon. Vieraanvarainen isäntäväki oli laittanut paljon hyvää, jopa juhlapäivällisenkin vieraille. Rattoisa mieliala vallitsi vieraitten keskuudessa lauluin ja puhein ja juhlaa jatkui vieläkin seuraavana päivänä päivällisineen.

Kiitämme sydämmellisesti iloluontoista Erkki-isäntää kaikesta hyvyydestä ja toivotamme hänelle, 50-vuotisrajan ylittäneelle, vielä runsaasti onnellisia elivuosia sekä Jumalan siunausta.

40 vuotta täytti 25 p:nä huhtikuuta rouva *Kirsti Ahonen* Tampereella. Hän on ollut innokkaasti kaikissa k.m. pyrinnöissä mukana aina koulunsa päättymisestä saakka, kuulunut k.m. yhdistyksen johtokuntaan m.m. sihteerinä. Tampereen K.m. yhdistyksessä pidettiin merkkipäivän kunniaksi kahvijuhla. Nelikymmenvuotias päivän sankari sai paljon lahjoja.

Kuuromykkäin Lehti yhtyy onnitteluihin avustajalleen.

Kuolleita. Viime huhtikuun 1 p:nä vaipui Turun Keskussairaalassa kuoleman uneen kuuromykkä Emil Nurmi Paimiosta lähes 30 vuoden vanhana. Emil Nurmi on syntynyt 6 p:nä elokuuta 1908 Paimiossa. Tämä poika oli vanhemmille rakas ja tulevaisuuden toivorikas, mutta vanhemmille tuli koettelmus, kun tämä pieni sievä poika tuli sairaaksi ja menetti kuulonsa. Tämä oli ankara isku vanhemmille. 8-vuotiaana Emil pantiin Turun kuuromykkäinkouluun, mutta parin vuoden kuluttua siirrettiin Mikkelin kuuromykkäinkouluun. Emil Nurmi pääsi koulusta pois keväällä v. 1924 ja asettui asumaan vanhempiensa luokse Paimiossa. Hän oppi suutari-ammattia ja vihdoin pääsi Paimiossa olevaan Suomen Saviteollisuus O.Y:n tehtaaseen työhön, jossa hänen isänsä oli myöskin työssä. Emil Nurmi oli luonteeltaan herttainen, hiljainen, ystävällinen, rauhallinen ja hyvin miellyttävä poika ja kaikki pitivät paljon hänestä. Hän on käynyt hyvin usein Turun kuuromykkäin yhdistyksen järjestämillä esitelmäpäivillä ja joulujuhlissa ja seurannut hyvin tarkasti esitelmiä ja juhlien ohjelman kulkua. Hänen silmänsä olivat aina kirkkaat ja hän rakasti kohtalotovereita ja he pitivät paljon hänestä. Muutama vuosi sitten Emil Nurmen isä temmattiin pois ja tämä oli ankara isku hänen äidilleen ja isolle perheelle, mutta Emil tuli isänsä tilalle ahkerasti tekemään työtä ja elätti äitinsä ja siskonsa. Mutta nyt tuli taas koettelemus, että Emil tuli viime maaliskuussa sairaaksi ja vietiin Turun Keskussairaalaan ja lääkäri toimitti vaikean leikkauksen ja vihdoin hän siihen kuoli. Tämä oli ankara suru äidille ja siskoille. Emil Nurmi kuoli uskossa Vapahtajaansa ja pääsi ihanaan taivaalliseen kotiinsa ja lepoonsa.

Hautajaiset tapahtuivat toisena pääsiäispäivänä 18 p:nä huhtikuuta Paimiossa. Vainajan sukulaiset ja kuuromykät kantoivat valkoisen arkun sukuhautaan ja kappalainen Vihervaara toimitti ruumiinsiunauksen puhuen kauniita sanoja hautaan lasketun vainajan muistolle. Haudan umpeen luotua laskivat vainajan omaiset, sukulaiset, ystävät, kuuromykät, Saviteollisuus Oy. y.m. seppeleet, hyvin runsaasti kukkavihkoja ja kukkia viimeisiksi tervehdyksiksi. Hauta kohosi kauniiksi kukkakummuksi ja tämä todistaa, että vainaja oli pidetty ja hyvä ihminen. Rakas Emil levätköön rauhassa kauniissa kalmistossa ja muistonsa olkoon siunattu!

Kirkkojuhlan järjesti Turun Kuuromykkäin yhdistys viime huhtikuun 3 p:nä klo 18.30 Martin kirkossa omakotirahaston hyväksi. Tämä juhla oli onnistunut erinomaisen hyvin. Pääsymaksu oli 4 mk. Juhlaan saapui noin 400 henkeä. Juhla aloitettiin virrellä ja sitten pastori U. Paljakka Helsingistä puhui kauniisti aiheesta »Effata». Kuuromykkäin laulukuoro esitti laulun viittomalla (virsi 360). Tämä tuntui hyvin hiljaiselta ja yleisö seurasi suurella hartaudella ja uteliaisuudella. Johtaja U. Kierimo piti laajan puheen kuuromykkäin maailmasta ja kuuromykkäin Auttajayhdistyksen toiminnasta. Martin kirkkokuoro esitti laulun. Rovasti E. Nenye piti kauniin puheen aiheesta »Armo». Kanttori Kauri esitti yksinlaulua ja juhla lopetettiin virrellä. Tämä kirkkojuhla on tuottanut yhdistykselle puhdasta voittoa noin 1360 mk.

„Hiljainen Seurakunta", *kuuromykkäin pappien kiertokirje N:o 1* on ilmestynyt 8-sivuisena. Sitä jaetaan ilmaiseksi kaikille kuuromykille, joiden osotteet ovat kuuromykkäinpappien tiedossa. Ellei joku tämän lehden lukijoista olisi »Hiljaista Seurakuntaa» vielä saanut, kirjoittakoon osotteensa oman piirinsä k.m. papille, saadaksensa lehden. Pappien osotteet ovat: Tampereen piirissä past. *Urho Paljakka*, Helsinki, Ehrensvärdintie 20, B; Viipurin piirissä past. *Otto A. Myyryläinen*, Viipuri, Luostarik. 11 ja Oulun piirissä past. *Juho Karhu*, Oulu, Asemakatu 8.

Kummituslennot. Sodankylän Vuotsosssa huomasi 19. 3. 1938 klo 19 aikaan talokas Jurvakaisen k.m. emäntä Liisa Jurvakainen katsoessaan tuvan ikkunasta ulos lentokoneen lentävän talon lähettyvillä idästä länteen. Tuvassa oli myös kaksi miestä, joille emäntä ilmoitti asiasta. Kaikki kolme siirtyivät pihamaalle, missä he totesivat lentokoneen lentävän länteen ja häviävän erään metsikön taakse. Kone oli lentänyt melko matalalla ja sen ääriviivat olivat näkyneet selvästi kirkasta taivasta vasten. Koneen surina kuului myös selvästi, kun sensijaan minkäänlaisia valoja ei koneesta näkynyt.

Asiasta ilmoitettiin heti paikallisille siviili- ja sotilasviranomaisille, jotka aloittivat viipymättä tutkimukset.

U. Suomi.

Riihimäen Kuurojen yhdistyksen vuosikokous pidettiin 6 p:nä maaliskuuta pohjoisella kansakoululla.

Puheenjohtaja Arvo Leimun avattua kokouksen tervehdyspuheella, valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra R. Pitkänen ja sihteeriksi rva H. Kuusela. Yhdistyksen sihteeri Saara Leimu luki vuosikertomuksen ja rahastonhoitaja rva O. Virtanen luki tilikertomuksen. Johtokunnalle ja rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Puheenjohtajaksi vuodelle 1938 valittiin yksimielisesti hra Arvo Leimu uudelleen. Johtokuntaan valittiin lippuäänestyksellä rvat Saara Leimu, Maria Lassila, hrat Tauno Syvälähde ja rva Olga Virtanen. Hra T. Syvälähde luovutti paikan rva Olga Virtaselle niin että T. Syvälähde siis tuli varalle ja hra Matti Sulka vaihtoi hra K. Keskisen kanssa paikkaa, niin että hra Sulka tuli varalle. Tilintarkastajiksi valittiin rva H. Kuusela ja hra M. Sulka, varalle hra Vilho Korpi. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin hrat Arvo Leimu ja Otto Virtanen. Jäsenmaksu päätettiin pitää ennallaan. Järjestysmiehiksi valittiin herrat Vilho Saastamoinen ja Akseli Uusivuori. Ravintolan emännäksi valittiin rva Olga Virtanen ja apulaisiksi rva Maria Lassila ja nti Eva Hakala. Huvitoimikuntaan tuli johtokunta kokonaisuudessaan. Edustajaksi S.K.m. Liiton vuosikokoukseen valittiin yksimielisesti hra Arvo Leimu. Johtokunta valitsi pitämässään kokouksessa varapuheenjohtajaksi hra Kalle Keskisen, sihteeriksi rva Saara Leimun, rahastonhoitajaksi rva Olga Virtasen ja jäsenkirjuriksi hra Tauno Syvälähteen.

Lappeenrannan k.m. yhdistyksellä oli vuosikokous kaupungin Ensiapuyhdistyksen lastentarhan päiväkodissa helmik. 13 p:nä klo 12. Kokous aloitettiin virsillä ja rukouksella, että Jumala olisi meidän kanssamme kokouksessa. Vuosikokousta ei puheenjohtaja tahtonut pitää virallisesti, vaikka me kuuromykät olemme kauan sitä toivoneet, saadaksemme sitä oppia, joka on meille tärkeä. Vuosikokousta johti rouva M. Tiili. Sihteerinä oli Armas Lyytikäinen. Sihteerin laatima toimintakertomus osotti, että seuran toiminta on ollut virkeätä. Toimintakertomus hyväksyttiin, samoin tilit ja tilintarkastajain lausunto hyväksyttiin ja myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle tili- ja vastuuvapaus.

Alkaneen vuoden puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen rouva M. Tiili, joka kiitti liikutettuna yhdistyksemme jäseniä siitä, kun hänet luottamuksella valitsimme uudelleen puheenjohtajaksi, vaikka hän on johtanut kokouksia jo 20 vuotta. Johtokuntaan rouva L. Laitiainen, nti K. Laakko, kirkkoherra Toivo Kivekäs ja hra Armas Lyytikäinen ja varalle rva E. Pulkkinen ja hra Emil Partanen. Tilintarkastajiksi valittiin hrat Anshelm Pöllänen ja Sulo Arponen ja varalle rva Lyyli Hietakangas ja neiti Elli Arponen. Edustajaksi Suomen K.m. Liiton vuosikokoukseen valittiin Sulo Arponen.

Johtokunta pitämässään kokouksessa valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi rouva L. Laitiaisen, joka myös valittiin rahastonhoitajaksi. Sihteeriksi valittiin johtokunnan ulkopuolelta hra Sulo Arponen. Rva Lyyli Laitiainen valittiin kirjeenvaihtajaksi.

Lähempi ohjelma on, että yhdistys viettää 30-vuotisjuhlaa Helluntaina. Toivotaan, että Rautatiehallitus antaisi 50 % alennuksen matkalipuista. Päätettiin myös tilata yhdistykselle tarvittava leimasin. Jumala on armollisesti meitä tähän asti auttanut ja toivomme, että yhdistyksemme toiminta menestyisi kuluvanakin vuotena.

Lyyli Laitiainen.

Raittiusseura „Surd'in" vuosikokous pidettiin Helsingin k.m. yhdistyksen huoneustossa 22 p:nä tammikuuta, jolloin puheenjohtaja hra V. Nurmo avasi kokouksen muutamin tervehdyssanoin. Sitten rva K. Pitkänen luki kertomuksen toiminnasta menneen vuoden aikana, minkä jälkeen hra B. Ahlbäck esitti tilikertomuksen, joka hyväksyttiin ja myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle tili- ja vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi valittiin uudelleen hra V. Nurmo. Johtokuntaan valittiin suljetuilla lipuilla hra S. Månsson, rvat L. Färdig ja O. Stadius sekä hra E. Färdig. Varalle rvat K. Pitkänen ja Anna Joutsen.

Tilintarkastajiksi valittiin uudelleen hra B. Ahlbäck ja J. Luomajoki sekä varalle nti A. Eskelinen. Johtokunnan kesken valittiin varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi hra S. Månsson, sihteeriksi rva L. Färdig, kirjastonhoitajaksi rva O. Stadius ja jäsenmaksujen kerääjäksi hra E. Färdig.

Alavuden kuurom. yhdistyksen vuosikokous pidettiin Naaralassa 2 p:nä tammik. v. 1938. Saapuvilla oli 20 henkeä. Puheenjohtaja Matti Savisaari avasi kokouksen muutamin tervehdyssanoin. Esitettiin vuosi- ja tilikertomukset, jotka hyväksyttiin ja johtokunnalle sekä rahastonhoitajalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Valittiin täksi vuodeksi 1938 puheenjohtajaksi Matti Savisaari. Johtokuntaan valittiin Elma ja Alma Maunu, Ensio Viitala ja Ilmari Kivistö. Pöytäkirjan- ja tilintarkastajiksi Teuvo Taimisto ja Aate Majamaa.

Valittiin edustajaksi Suomen K.m. liiton vuosikokoukseen Ensio Viitala.

Myöhemmin johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Ensio Viitala. Sihteeriksi Elma Maunu ja rahastonhoitajaksi Ilmari Kivistö. Jäsenmaksunkantajaksi valittiin Ensio Viitala.

Jyväskylän K.m. yhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 6 p:nä klo 14 v 1938 kuurojenkoululla. Läsnä oli 17 jäsentä. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra Simo Vuorimies ja sihteeriksi hra Seppo Heikkinen. Vuosikokouksen kokoonkutsuminen, vuosi- ja tilikertomus hyväksyttiin täydellisesti. Yhdistyksen puheenjohtajaksi vuodeksi 1938 valittiin edelleen rouva Alma Sulka yksimielisesti. Entiseen tapaan valittiin viime vuoden johtokunta, nimittäin opettajatar nti Hilja Parviainen, rva Hilma Poutanen, nti Kaisa Korhonen, hrat Johan Toppila ja S. Vuorimies, varalle hra Väinö Salonen ja nti Henny Lindell. Tilintarkastajiksi valittiin pankkivirkailija nti Elsa Toppila ja opettaja Veikki Janhonen, varalle rva Anna Toppila ja hra Väino Salonen Kirjastonhoitajaksi nti Kaisa Korhonen Pää-emänniksi rva Hilma Poutanen ja nti K. Korhonen

S. K.m. Liiton vuosikokoukseen edustajaksi Tampereelle valittiin hra S. Vuorimies, varalle rva Hilma Poutanen.

Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi hra Johan Toppilan, sihteeriksi hra S. Vuorimiehen ja rahastonhoitajaksi opettajatar nti Hilja Parviaisen.

Simeoni.

Viipurin Kuuromykkäin Yhdistyksen pääsiäisiltama pidettiin vanhan tavan mukaan viime huhtikuun 18 p:nä Talikkalassa V.K.m-U:n omassa huoneustossa. Tilaisuuteen oli kokoontunut osanottajia noin 40 henkeä Viipurista, lähiseuduilta, Lappeenrannasta ja Uudestakylästä saakka.

Pääsiäisiltama aloitettiin kuorolaululla Helmi Kasken johdolla yleisön seisoen kunnioittaessa maamme laulua. Sitten yhdistyksen p.johtaja Otto Heiskanen piti tervehdyspuheen, mainiten, että sopii järjestää joka pääsiäisenä juhlia, sillä osanottajat viihtyvät hyvin toverien joukossa ja saavat tilaisuudessa huvitusta ja virkistystä, jota tarvitaan jokapäiväisessä elämän askartelussa. Nti Sylvi Järvinen esitti viittomalla kauniin runon. Toini Koobas esitti kertomuksen ja taas runon, jota yleisö seurasi mielenkiinnolla. Otto Heiskanen esitti kertomuksen kuuromykkien aseman parantamisesta ja kertomuksen, jossa ilmeni, että n.s. »tuppi ja tarakka» kosimiset olivat olleet Etelä-Karjalan pitäjissä vanhat tavat 1800-luvulla ja vanhat kosimistavat ovat joutuneet unhoituksiin vanhemman sukupolven mukana. Kaikki vanha katoaa nopeasti uuden tieltä. Kertomusta yleisö seurasi suurella mielenkiinnolla. Otto Heiskasen esittämä huumori saattoi yleisön hilpeälle naurutuulelle. Viimeisenä ohjelman numerona esitettiin kilpakosinta, joka onnistui vähäisestä harjoittelusta huolimatta erinomaisen hyvin ja Toini Koobas ja Sylvi Järvinen esittivät hauskan merimiestanssin, jota seurattiin hyvällä tuulella. Mainittakoon, että Viipurissa kuuroilla on hyvä harrastus näytelmiin. Väliaikoina arvottiin ompeluseuran lahjoittama kaunis pöytäliina, jonka voitti nolla 68 eräs maalla asuva kuuro mies. Iltama onnistui erinomaisen hyvin ja yleisö hajaantui yömyöhällä kotiseuduilleen tyytyväisenä.

Lappeenrantaan. Helluntaina tulevan kesäk. 4—5 p:nä viettää Lappeenrannan kuurom. yhdistys olemassaolonsa 30-vuotisjuhlaa. Harvoin sattuu muille k.m. yhdistyksille juhlat ja esitelmäpäivät näin otolliseen ja toivottuun aikaan, kuin Lappeenrannan k.m. yhdistykselle helluntaipyhiksi. Aivan kuin luontokin katsoo kunniaksi osaltaan pukeutua parhaillaan vehreään kesäiseen kukkeuteensa ollakseen vastaanottamasa juhlille saapuvia. Toivottavasti valistuspäivien lomassa on myös virkistäviä ja vaihtelevia retkeilyjä suuriin teollisuuslaitoksiin ja luonnon katselemiseen. Varsinkin valtoinaan tyrskyävä ja lakkapäinen Imatran koski on varmaankin niin monelle suuri vetonumero. Mutta liekö se enää sama luonnon alkuperäisessä tilassa oleva uhmaten kuohuva koski, vai onko ihmisnero tekniikka apunaan pilannut sen alkuperäisen kauneuden muuttamalla sen kuin viimeisiä henkäyksiään vetäväksi toisarvoiseksi liriseväksi puroksi, sen me tulemme varmistamaan omin silmin, matkustamalla helluntaipyhiksi Lappeenrantaan. Sillä Imatran kosken poikki on rakennettu suuri voimalaitos sähkön saantia varten, joten ne jotka lykkäävät Imatralle matkustamisen epämääräiseen tulevaisuuteen, saavat varmaankin suureksi harmiksi nähdä todellisen pauhaten tyrskyävän Suomen »Niagaran» mielikuvituksessa. Joten kannattaa matkustaa punahousuisen ratsuväen kaupunkiin Lrantaan tuulettumaan ja tapaamaan vanhoja tuttuja ja lisäksi solmiamaan vaihteeksi tuttavuuksia uusien tuntemattomien kanssa, puhumattakaan mahdollisesti muista juhlien yhteyteen liittyistä asioista. Tervetuloa vain! *V. Malmi.*

Lappeenrannan-Lappeen k.m. yhdistyksen 30-v. juhla. Toisessa paikassa tätä lehteä on ilmoitus Lrannan-Lappeen k.m. yhdistyksen 30-vuotisjuhlasta. Olemme tehneet muutoksen nyt, kun viime kuun lehdessä oli ilmoitus, siten että 4 p:nä kesäk. klo 19 on tutustumistilaisuus. Kesäk. 5 p:nä on yhdistyksen 30-vuotisjuhla arvokkaalla ja monipuolisella ohjelmalla. K.m. yhdistys toivoo, että Lappeenrantaan saapuisi paljon juhlavieraita helluntaiksi. Täällä rovasti Kallio ja muut kirkkoherrat lupaavat pitää hyviä puheita, jotka antavat kaikille juhlavieraille paljon hyvää ja arvokasta muistiin pantavaa. Tämä juhla on meille harvinainen tilaisuus, joka jättää unhottumattoman muiston moneksi vuodeksi. Sopii silmäillä Lrannassa näköaloja ja kiivetä ylös vesitorniin. Kun olette siellä tornissa, niin hiljaisuudessa ajattelette, että koko kaupunki, järvet, pellot ja metsän kalleudet sinua tervehtivät ilolla, aivan niinkuin ne jotakin hiljaisuudessa esittäisivät ja puhuisivat. Jos on tilaisuutta, niin voitte retkeillä Lauritsalaan Saimaan kanavalle, jossa on Suomen suurin Mälkiän sulku. Siellä on kaikki laitteet nykyaikaisia sähköllä toimivia. Huvimatka Imatralle tulee myös helluntai-maanantaina ehkä aamulla (ilmoitetaan juhlan aikana). Yhteisasuntotilaukset on tehtävä majoituslautakunnalle ennen toukok. 24 p:vää os.: *Rva L. Laitiainen, Lauritsala, Parkkarila a 114.* Vuorokausi maksaa 5: — hengeltä. On tuotava peite, lakana ja pyyheliina mukaan. Tuttavien luo aikovien on ilmoitettava siitä heille, ettei yhdistys tarvitseisi sellaisille majoitusta järjestää. Oppaat tulevat asemalle vastaan niitä, jotka tulostansa ilmoittavat. Majoituspaikalle tulee myös ravintola. Tervetuloa Lappeenrantaan ja yhdistyksen 30-vuotisjuhlaan. 50 % alennus rautateillä on saatu. *L. Lnen.*

Huomio Jyväskylään! Kuten tämän lehden huhtikuun numerossa jo mainittiin, järjestää Jyväskylän Kuuromykkäinyhdistys ESITELMÄPÄIVÄT Helluntaipyhinä, kesäkuun 5—6 päivinä. Esitelmöitsijöiksi ovat lupautuneet Liiton sihteeri Rurik Pitkänen, hra Carl Martola, opettajat Veikki Janhonen, Valva Kekoni, joista jälkimmäinen pitää esitelmän yhteiskunnallisesta asemasta ja -elämästä. Se on varmaankin hyvin mielenkiintoinen esitelmä kuuromykille. Muitakin esitelmöitsijöitä tulee omalta paikkakunnalta.

Näiden esitelmäpäivien yhteydessä järjestävät Jyväskylän Kuuromykkä-Urheilijat KANSALLISET URHEILUKILPAILUT Helluntain aattona, siis lauantaina klo 15. Toisessa paikassa on kilpailukutsu julkaistuna. Joka lajissa jaetaan palkintoina hopelusikoita. Kaikkien urheilijain kannattaa siis tulla Jyväskylään kuntoaan koettamaan ennen Vaasan mestaruuskilpailuja. Tarkoitus on kohottaa urheilutuloksia, sillä urheilijoillamme on edessään ensi vuonna kova urakka Tukholman maailmanmestaruuskilpailuissa.

50 % matkalippualennus rautateillä on saatu, joten senkin vuoksi kannattaa tulla oppimaan, kilpailemaan ja retkeilemään. Tervetuloa. *Simeoni.*

Äänekosken kuurojenyhdistyksen kokous pidetään Suolahdessa Signe Puttosen luona toukokuun 15 p:nä 1938.
Huom.! Muutettu aika!
Liiton sihteeri, toimittaja Pitkänen saapuu.

L:RANNAN-LAPPEEN KUUROM. YHDISTYKSEN

30-VUOTISJUHLA

Lappeenrannan Lönnrotin kansakoulun juhlasalissa kesäkuun 4—6 päivinä 1938.

OHJELMA:

Lauantaina 4. 6.

Klo 19 Tutustumisilta Lönnrotin kansakoulussa. Hartaushetken pitää pastori Otto Myyryläinen.

Sunnuntaina 5. 6.

Klo 13 Juhlajumalanpalvelus L:rannan kirkossa, saarnaa pastori Otto Myyryläinen. Kuorolaulua (K.mykät).
„ 16 30-vuotisjuhla Lönnnotin kansakoulussa.
Ohjelmassa: Laulua, Tervehdyspuhe (rva Häkkinen), runonlausuntaa (rva Laitiainen), juhlapuhe (— —), historiikki (rva M. Tiili) k.m. kuorolaulua, esitelmä (toimitt. Pitkänen), vapaita puheita.

Maanantaina 6. 6.

Retkeilyjä L:rannan lähiympäristölle huomattaviin nähtävyyksiin ja linja-autolla Imatralle niitä haluaville.

Lahden Kuurojen Yhdistyksen

esitelmäpäivät Lahden Lyseolla kesäkuun 11—12 p:vinä. Iltama alkaa lauvantaina 11 p:nä kesäk. kello 18.30 (½7 ip.) ja 12 p:nä esitelmiä. Puhujiksi ovat lupautuneet m.m. Liiton sihteeri ja mahdollisesti myös pastori Aulanko Kotkasta.

50 % alennus rautateillä on myönnetty. Alennus voimassa 5—18 p:nä välisenä aikana.

Majoitusilmoitukset lähetettävä toukok. 31 p:vään mennessä osoitteella: *Urho Nurminen, Lahti, Vilhonkatu 6.*
Johtokunta.

Esitelmäpäivät Seinäjoella

pidetään kesäk. 18—19 päivinä *Rautatieläisten talossa.* Puhujiksi ovat lupautuneet rva Katri Pitkänen, taiteilija Lauri Vainola, raittiuspuhuja Ida Arasola sekä Liiton sihteeri Rurik Pitkänen ja oman paikkakunnan puhujat.

50 % alennus rautateillä saatu. Tervetuloa!

ESITELMÄPÄIVÄT

järjestää

JYVÄSKYLÄN KUUROMYKKÄIN YHDISTYS

kuurom koululla kesäkuun 5—6 p:nä. Puhujista mainittakoon m.m. opettajat Valva Kekoni, Veikki Janhonen, hra Carl Martola, toimittaja Rurik Pitkänen.

50 % alennus rautateillä on myönnetty. Tervetuloa »Suomen Ateenaan»!

Porin piirin Auttajayhdistys ja
Porin Kuuromykkäin Yhdistys

yhteisesti järjestävät

ESITELMÄPÄIVÄT

kesäkuun 24—26 p:vinä Porissa.

Ohjelmassa on esitelmiä ja huviretki Mäntyluodon satamaan sekä Yhterin kauniille rannoille.

Ohjelma lähemmin kesäk. numerossa. Rautatiehallitus on myöntänyt 50 % alennuksen rautatiellä.

Asuntoja haluavat ilmoittakoot Bruno Rautalammille Työmiehenkatu 9, kesäkuun 18 p:vään asti. Tervetuloa Satakunnan pääkaupunkiin. *Johtokunta.*

Kunnollinen työtätekeväinen **KARJANHOITAJA** saa paikan. (Palkka 300 mk kk.)
Härmänojan tila, Luopioinen, Rautajärvi.

Älykäs ja nopealiikkeinen **16—18 v. poika** otetaan oppilaskokelaaksi kirjapainoon. Vaatimuksena m.m. hyvä äidinkielen taito ja taipumusta ruotsinkielen oppimiseen. Etusija sellaisella, jolla on omaisia Helsingissä. Hakemus ja jäljennös koulutodistuksesta lähetettävä ensi tilassa os. *Toimittaja Rurik Pitkänen, Helsinki, Liisankatu 27, E 10,* jolta saa myös lähempiä tietoja.

Kiitos!

Lämpimät ja sydämelliset kiitokseni pyydän lausua niille sukulaisille ja ystäville, jotka muistivat minua 50-vuotispäivänäni kukilla, lahjoilla, sähkösanomilla, kirjeillä ja korteilla.

Sammaljoella 17. 4. 38. *Erkki Kuutti.*

KIHLOISSA:

Liisi Suokas — Turku
Aarne Vilonen — Porvoo

Olemme purkaneet kihlauksemme

Aino Pöllänen — Lahti
Reino Roukala — Kalajoki

Rakas poikani ja veljemme

JALMARI JOKINEN

Syntynyt Sahalahdella 8. 5. 1907, kuoli kodissaan 6. 4. 1938. Kaipauksella muistelemme

Isä, siskot ja veljet.

Tauonnut on elon taisto,
päättynyt on tuskan tie.
Päässyt olet murheen maasta
lepoon rauhaisaan.

Helsinki 1938. Kirjapaino Surdus Oy.